

"DRAUGAS"
SAVAITINIS LAIKRAŠTIS,
IŠEINAS KAS
ČETVERGAS
MIESTE
WILKES-BARRE, PENN'A.,
314 E. Market St.
KAINA METAMS:
Suvenytose Valstijose \$2.00
o Kanadoje ir kitose \$3.00
APSKELBIMŲ KAINOS ATSKYRIUM
Rankraščiams siūti antraštės:
REV. A. KAUPAS,
64 Church St., Pittston, Pa.
Pinigus siūsti ir su visokiais reikalais reikia
kreiptis šiuo adresu:
"DRAUGAS"
314 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

DRAUGAS

KATALIKŲ LAIKRAŠTIS

Lithuanian Newspaper
"DRAUGAS"
(THE FRIEND)
Official Organ of the Lithuanian Roman
Catholic Alliance of America
PUBLISHED EVERY THURSDAY,
314 East Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.
SUBSCRIPTION RATES:
In United States \$2.00
Canada and other Parts \$3.00
Advertising Rates on Application.
All Communications and Money Orders
must be addressed to:
"DRAUGAS",
314 E. MARKET STREET,
Wilkes-Barre, Pa.

Organas Susiv. Liet. Rymo-Kat. Amer. ir Liet. Rymo-Kat. Piln. Blaivin. Amer. Susivienijimo.

No. 8

WILKES-BARRE, PA., 22 D. VASARIO (FEBRUARY) 1912 M.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21-st, 1909, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE, PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1897.

Metai IV.

Pirmoji Gavėnios Nedėlia.

Lekcija. — II. Kor. VI, 1—10. — Broliai: Raginame jus, idant dovanai Dievo malonės neimtumite. Nes sako: patogiame laike išklausiav tave ir išganymo dienoje gelbėjau tave. Štai dabar patogus laikas, štai dabar išganymo diena. Niekam neduodame jokio papiktinimo, idant nebūtų papektas mūsų tarnavimas. Bet visuose daiktuose pasirodykime patys save, kaip Dievo tarnai, didžioje kanytrybėje, varguose, reikaluose, suspaudimuose; mušimuose, kalėjimuose, maištuose, darbuose, budėjimuose, nekaltybėje moksle, lengvaširdybėje, ramybėje, dvasioje šventoje, meilėje neapvilkimoje; tiesos žodyje, Dievo galybėje, per ginklus teisybės po dešinei ir po kairei; per garbę ir apleidimą, per negarbę ir gerą vardą; kaip suvedžiojami, o teisybės: kaip kurie nepažįstami, o pažįstami; kaip mirštantys, o štai esame gyvi; kaip pabausti, o nenumarinti; kaip nuliudę, o visados linksmi; kaip pavargėliai, o daugelį turtingais darantys; kaip nieko neturintys, o viską valdantys.

Evangelija. — Mat. IV, 1—11. — Anuomet buvo Jezus nuvestas dvasios girion, idant būtų gundytas velnio. O kad išpaskinavo keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, po to alkio. Ir priėjęs gundytojas tarė jam: jei Dievo sunus esi, liepk, idant tie akmenys stotųsi duona. Kursai atsakė: Parašyta yra: Ne pačia duona gyvas yra žmogus, bet visokių žodžių, kursai išeina iš Dievo burnos. Tada paėmė jį velnias į šventą miestą ir pastatė jį ant bažnyčios viršaus, ir tarė jam: jei esi Dievo sunum, nusileisk žemyn. Nes parašyta yra: joga savo aniuolams įsakė apie tave, ir nešios tave ant rankų, idant kartais nepažeistum savo kojų ant akmenų. Tarė jam Jezus: Vėl parašyta yra: Ne gundyvi tavo Viešpaties Dievo. Vėl paėmė jį velnias ant labai augšto kalno ir parodė visas svieto karalijas ir jų garbę, ir sakė jam: Vis tai duosiu tau, jei puolei pasikloniosi man. Tada tarė jam Jezus: Eik šalin. Šetone, nes parašyta yra: Viešpatie, Dieviui tavo kloniosis ir jam vienam tetarnausi.

Tada apleido jį velnias, o štai aniuolai priėjo ir tarnavo jam.

DUŠIOS REIKALAI.

Stebimėsi ir Jėzaus pasninkui tyre ir velnio atkaklumui Dievo Sunaus gundyme. Bet, aprašytą atsitikimą giliau apsvairstę, da labiau stebimėsi Jėzaus meilei, nes Jis tą viską darė ne savo, tik mūsų naudai, kad mus išmokyti šalinties nuo svieto, numalšinti ir suvaldyti piktus savo pageidimus, kad taip išsisaugotumėm velnio pagundų, kuris tykoja mus prapuldyti.

Bėgti nuo silpnėsio ar lygaus priešo būtų bailumo ženklas, bet nuo stipresnio prasišalinti, tai ne bailumo, bet išminties darbas. Svietas, iš daugelio atžvilgių, yra mūsų priešas; kad jo pavojų apsisaugojus, geriausia nuo jo prasišalinti. Nemanau čia pagirtino pasielgimo jieskančių tobulybės vienuolių pirmųjų amžių, kurie eidavo gyventi į tyra arba šių laikų gyvenančių vienuoliuose, bet žmonų, kurie sviete gyvendami nor Dievui tarnauti, išganytą pelnytį, kad jie dvasioje ir širdyje atsitrauktų nuo per didelio prie svieto prisirišimo ir jojo tuštybės. Kaip geriausias laikrodis reikalauja, kad jį kartkartėmis nuo dulkių apvalyti, taip uoliausia siela reikalauja, laikas nuo laiko, atsišalinime nuo svieto surinkti savo mintis ir iš gyvenimo paklaidų apvalyti. Gyvenimas pagal svietą yra tai platus kelias, kuris veda į prapultį; išganyman gi veda siauras kelias: atsižadėjimas savęs, savo kryžius nešimas, atgaila ir nusimarinimas. Reik eiti Jėzaus pėdomis.

Šios dienos evangelijoje V. Jėzus mokina ne tik atsišalinimo nuo svieto, bet da apmalšinimo ir suvaldymo savo pageidimų, kad galėtumėm atsispirti svieto pagundoms. Dievo Sunus, išėjęs į tyra, marino save ilgą, sunkių pasninku, ne už savo, bet už mūsų nuodėmes. Davė Jis mums pavyzdį taip pat daryti, marinti pageidumus ir juos valdžioje laikyti, kad jie mus nepavergtų. Jei kuno geiduliams pataikausim, apsilpnysime dvasi, ir jį neįstengs atsispirti priešui. Bažnyčia, šiame laike, kviečia mus gavėti, pasninką užlaikyti, sekti Jėzaus pavyzdį, kuris gundytojui atsakė: "ne viena duona žmogus yra gyvas", žmogus tur ne tik kūną, kuriam reikalinga yra duona, bet taip pat ir sielą, svarbesnę už kūną, kurios žemiškas maistas nepatenkina. Stiprinkime ją maistu V. Jėzaus nurodytu, o velnias

bėgs nuo mūsų, kaip jis nuo Jo bėgo.

PASNIKAI GAVENIOJE.

Amerikoje katalikai yra paliuosuoti nuo sunkių pasninkų gavėnios laiku. Reikia atsiminti, jog mėsa valgyti čia uždrausta vien serėdomis ir petnyčiomis (taip pat didžiojoje subatoje ir subatoje čertyje metų). Nedėliomis nėra jokio pasninko. Panedėliais, utarnikais, četvergais ir subatomis leista valgyti su mėsa, bet tik vieną sykį per dieną. Pieną, sviestą, surį ir kiaušinius galima valgyti kasdien. Paliuosuoti nuo pasninko: nepilnamečiai (neturintys 21 metų), seniai, ligoniniai, silpnos sveikatos žmonės, nešios ir žindamos moteris. Kas nėra tikras, ar gali būti paliuosuotas nuo pasninko, privalo eiti pas savąjį kleboną ir pasivelyti nuo jo.

Katalikiškos Žinios

Statys Katalikų teatrą.

Los Angeles, Cal. Čia yra Šv. Gabriėliaus franciskono klostorius, o netoli nuo klostoriaus bustų dabar pradėta statyti katalikiška teatras. 14 vasario dieną atsiliko to teatro statymo — pirmo lopetos įbedimo į pamatus — ceremonijos, kur tarp daugelio dvasiškų, dalyvavo ceremonijose ir J. M. Scramtono vysk. M. Hoban; jis sakė ir tam tikslui prirengtą kalbą, kuomet du franciskonu, su primitiviškais įrankiais padarė teatro pamatų pradį; tame teatre bus statyta misijonorių dramatiškas veiklas, kurį parašė buvęs Luzernės pavieto pilietis Jonas S. McGroarty.

J. M. Vysk. Hoban, važinėdamas, po vakarines valstijas, pasirijo aplankyti savo jaunų dienų draugą — Los Angeles vyskupą Thomas J. Conaty, su kuriuo drauge mokinosi dvasiškus mokslus.

Politiškos Žinios.

NAUJA RESPUBLIKA MEKSIKOJE.

Meksikoje revoliucija vis apima platesnius valstybės plotus. 13-tą vasario dieną sukilėliai apvaldė Lagunos distriktą ir apskelbė nepriklausymą nuo Maderos valdžios respubliką. Naujos respublikos prezidentu sukilėliai aprinko savo vadą

Emilio Vasquez Gomezą, vice-prezidentu — Rafaelių Garzų Aldape'ą. Vienok Maderos valdžia tikisi, kad tas sukilėlių darbas neturi didelės svarbos ir tikisi, jog kariumenė pasiliks ištikima senajai valdžiai ir suvaldys sukilėlius.

Susijungus sukilėliams į organizacijas, pavieniai užpuldinėjimai ir plėšimai sumažėjo; matomai sukilėliai gavo vadą, kuris apribojo jų veikimą. Vienok nepaisant to, užpulta ant dviejų amerikoniškų firmų — American Smelters Security Co. ir Benoles Mining Co. — ir jas išplėsta. Geležinkelų komunikacija visai sulaukta.

Amerikonų moteris ir vaikai stropiai nešdinasi per sieną; taip pat atboja skerdynių kiniečiai ir nešdinasi į saugesnes vietas.

Pagalios Madero pasijuto pavojuje, nes laikraščiai platina sensacijines žinias apie dabartinę valdžią; todėl Madero griebė suvaržyti spaudą. Madero ir jo kabinetas padavė kongreso komisijai prašymą, kad pastaroji sustiprintų konstitucijos paragrafą, skelbiantį spaudos laisvę; bet komisija nesutiko.

Pastaru laikų revoliucija apėmė 18-ka provincijų, todėl Meksikos piliečiai ir vėl yra įsitikinę, kad jiems prisieis pergyventi sunkus suiručių laikai. Bet Maderos valdžia dar vis pati save ramina ir tikisi, kad revoliucija neturės pasisekimo ir supratę revoliucionieriai savo klaidas, mes revoliuciją į šalį ir nusiramins. Matysime.

ANGLIJA.

Karalius Jurgis V rengiasi prie atidarymo Anglijos parlamento, kame jis ruošiasi laikyti nuo sosto savo kalbą.

Karalius Jurgis turėjo ilgą pasikalbėjimą su Vintonu Spenceriu Churchill'u, kame, manoma, Churchill aiškino karaliui Airijos savivaldos klausimą.

Po to, karalius turėjo pokalbį su karo sekretorium Viscount'u Haldane'u, kuris išdavė savo raportą iš apsilankymo Berline. Eina gandas, kad Haldane atsisakys nuo vietos, o jo vieton busias paskirtas pulkininkas John Edward Bernard Seely.

Atidarius parlamentą manoma tuoj pradėti svarstyti daug labai opių klausimų; gi iš jų svarbiausias — Airijos savivalda (home rule).

Laukiama atsistatydinant nuo vietos premiero Asquith'o, kurio vieton greičiausia pateksias Sir Edward Grey.

Vasario 14 dieną teida-

rė Anglijos parlamentas. Parlamentą atidarė pats karalius Jurgis V su kalba nuo sosto; karalius savo kalboje nepasakė nieko tokių svarbaus; paminėjo Airijos savivaldą; kuriai karalius noriai pritaria, prisiminė ir apie grėsiantį Anglijos angliakasių straiką, kuris gali sudrebinti visą britišką valstybę, kalbėjo ir apie daugiau mažesnes vertės dalykus ir visur, kaip paprastai didieji valdonai daro, išreiškė, kad jis turis pas žmones viltį, jog viskas išeis iš gėron pusės. Gi apie "susidraugavimą" su Vokietija karalius nieko neužsiminė. Tą padarė premieras Asquith, kuris prasiarė kad Anglijos "meilė" su Vokietija bile minuta galinti virsti šupuliais. Ak nuo to valstybių to ir tegalima laukti.

KINIJA.

Kinai stebina pasaulį savo samojungumu. Jie mokėjo netik revoliuciją kelti, bet ir naudoties jos vaisiais. Kada sostas apskelbė abdikacijos ediktą, laukta didesnį ar mažesnių demonstracijų, ar tai išreiškimui džiaugsmo susilaukus respublikoniškos tvarkos, ar tai parodymui neužsiganedimo dėl sosto abdikacijos; vienok nei vieni nei kiti neparodė jokio triukšmo, kas verčia manyti, kad kiniečiai tai patikti buvo šaltai prisirengę, reiškia — jiems tai nėra didelė naujybė. Net pačiame Pekine, kur labiausia atbota riaušių, praėjo viskas ramiai. Tada dabar jau visi pasitiki, kad ten svarbių betvarkių nei nebebus, jei bent monarchistai mėgintų susiorgauzuoti ir atgauti valdžią, apie ką reikia vienok labai abejoti.

Taip pasielgti vargiai būtų pataikę ir civilizuoti europiečiai. Tas jau rodo, kaip kinai išveria savo pasirijimuose, kad jie daro žingsnį tik gerai jį pamatavę ir atgal jau nežengia. Ligšiol didelė, bet bespėkė tauta, greitai atkreipė į save pasaulio atidžią. Ir tik pamislyti reikia — jeigu kiniečiai paseks japonų pėdomis! Japonų tik 45 milijonai suvarė Rusiją ožio ragan su 150 milijonų gyventojų, o kinų — 400 milijonų! Tada nors civilizuotos didės valstybės ir sveikina kiniečius jiems kilant į viršų, bet joms toks kinų pasirodymas, reikia spėti, greičiau labai nemalonus negu džiuginantis.

Kam-kam. o Rusijai Kinijos respublikos įsteigimas tiesiog, praigaistingas!

Yuanshikai pranešė svetimų šalių pasiuntiniams, kad jie praneštų savo valdžioms, kad jos pasistengtų

pripažinti Kinijos respubliką, kurios plenipotentu esąs pats Yuanshikai.

Pasiųstame telegramu Dr. Sunyatsenui, pietinių respublikonų prezidentui, Yuanshikai išsitaria, kad respublikoniška valdžia yra geriausia sviete; gi įsteigimai respublikos Yuanshikai atiduoda pirmąją garbę Sunyatsenui ir visiems pietiniams respublikonams. Yuanshikai džiaugiasi, kad respublikos įsteigimas neatsiejo per daug brangiai ir nereikalavo be mios didelį kraujo praliejimų. Toliau pasako, jog daugiau nebus monarchai Kinijos valdytojais.

Yuanshikai noris aplankyti Nankingo respublikonų, kad juos pasveikintų ir gavus patarimus organizuojant Kinijos respubliką, bet bijas apleisti Pekiną, kad čia nesukiltų monarchistai ir neįsisteigtų sau valdžią, tatau jis meldžia Sunyatseną, kad jis jam praneštų, kokius jie plenus turį sujungimui Kinijos vienon respublikon.

Vasario 17-tą Yuanshikai nusikirpo savo kasą, kaip ženklą, kad pradeda reformą Kinijos valstybei.

Kaip kuriuose miestuose, gandas apie respublikos apgarsinimą sutikti labai entuzijastiškai, bet jokių riaušių nebuvo. Čia vėl mat kinai ruošėsi patikti naujus metus, kurie jiems išpuolė 18-tą vasario dieną.

Didieji kinų kunigaikščiai meldžia Yuanshikai neapleisti Pekino, nesą jam pasišalinus galinti kilti pačiame Pekine betvarkė, kadangi Pekino administracija turinti pasitikėjimą vien tik pas Yuanshikai'jū.

Yuanshikai ir Sunyatsen vienas kitą pavadino uoliais tėvynės patrijotais ir pirmaisiais Kinijos Washingtonais. Jeigu jau taip ramiai kinai susibaigs tvarkyti, tai tikrai būtų daugiau kaip nepaprastai. Kitur po revoliucijos pergalei, k. a. Meksikoje, kila peštynės tarp pačių revoliucijos vadų, ir politikierių, kuomet kinai vienas kitą kuopuikiausiai paguodoja.

FRANCUZIJA.

Vasario 13 d. Deputatų Rumai priėmė 452 balsais prieš 73 laivyno programą. Laivyno ministeris, M. Delcasse, paduodamas programą, pasakė, kad Francuzija privalo turėti ganėtinai kariškų laivų, kad jai negręstų joks pavojus nuo Viduržemio jurių, bet-gi lenktiniuoti su kitomis tautomis statyme laivų — nėra tikro reikalo.

Taip-gi priimta bilius, kuriuo draudžiama duoti valdžios darbų kontraktus

toms firmoms, kurios turi dabar ar turėjo prieš metus savo narius senate arba deputatų rumuose ir kitose augštesnėse valdytėse.

Senatas priėmė bilį, kuriuo skiriama kas metas po \$5,000,000 dirbdinimui kariškų orlaivių.

VOKIETIJA.

Nužudymas Meksikoje vokiško piliečio Hans'o Angelman'o, Vokietijoje sukelė lermą ir laikraščiai apie tai daro įvairius savo pastebėjimus.

Taip antai "Boersen Zeitung" tame dalyke taip pasakė:

"Geriau būtų rami Meksika Jungtinių Amerikos Valstijų globoje, negu sukilėlių teriojama".

Abelna vokiečių nuomonė yra ta, kad Jung. Valstijos turi išikišti į Meksikos reikalus ir įsteigti ten tvarką; tik vienas Vokietijos dienraštis, "Die Post", gėdina Vokietiją, kad ji laukia, kad Jung. Amer. Valst. gintų jos piliečius nuo meksikonų užpuolimų ir spiria valdžią kuoveikiausiai pasiūsti kariškus laivus į Meksikos pakraščius.

Vokiečių reištagas jau susirinko. Reištago prezidentu buvo išrinktas katalikas Dr. Spahn, bet kad viceprezidentą išrinko socialistą, tatau Dr. Spahn, norėdamas apsaugoti savo garbę, atsisakė draugauti su cičliku. Jam atsakius reištago prezidentu liko išrinktu radikalus Kaem'as.

Iš Visur.

Didelė byla. Sausio 17 d. d. Senato skyrius Peterburge pradėjo nagrinėti didelę politikos bylą. Kaltinami armėnų revoliucijos partijos "Dašnakeutian" žmonės. Išviso kaltinamųjų 157 žm., liudininkų 700, advokatų 100. Kaltina Novos Čerkasko teismo rumų prokurorai Sergejevas ir Aksakovas. Tai bylai tyčia prisiejo pertaisyti teismo posėdžių salę, kad galėtų iškart tiek daug žmonių sutalpyti.

Yuanshikai išrinktas prezidentu. Nankingas, Kinija. Vasario 16 Nankingo respublikonų konvencija nutarė Yuanshiką apšaukti visos Kinijos prezidentu; buvusias liglaikines prezidentas Sunyatsen tuoj atsisakė nuo savo urėdo ir vėl į savo pasekėjams visame remti Yuanshiką valdžią.

Kada nubaudė. Peterburgo teismo rumai nubaudė dviem savaitėm kalėjimui žinomą rusų rašytoją Kor-

VILNIUS.

Elektros tramvajai. Vilniaus miesto valdyba žada įtaisyti Vilniuje elektros tramvajus. Tam tikras miesto valdybos sustatytas sumanymas jau nusiųstas vidaus reikalų ministerijai patvirtinti. Dabar tą sumanymą pasiūlė svarstyti tam tikra ministerijos komisija.

Medaliai policistams. Vilniaus gubernijos valdyba gavo iš Peterburgo 140 sidabro medalių išdalinti Vilniaus gubernijos policistams, išstarnavusiems 5 metus.

Lenkų padėka Senkevičiui. Lietuvos lenkai sumanė įtaisyti "Lietuvos lenkų vaikų" padėkos laišką Henrikui Senkevičiui už parašymą apysakos "W pustyni i puszczy", kur aprašomi didvyriški žygiai lenko berniuko Afrikoje. Dailininkas F. Rušcic apsiėmė nupaišyti tam tikrą vinjetę antgalviui, o Vilniaus knygyninkas Makovskis apsiėmė rinkti parašus ateinančių knygynan lenkų vaikų. Vyriausioji to laiško sumanytoja kažikokia p. Fl. Kiernowska, mokytoja.

Prof. Endzelino paskaita apie Baltijos kalbas. Sausio 15 d. "Ritėje" buvo Charakovo prof. Endzelino paskaita apie Baltijos kalbas. Paminėjęs, kokios Baltijos tautos dabar tebėra, gerb. preleg. paaiškino, kurios iš jų išnykę, kur gyvena. Iš Lietuvos pietų gyvenę Jatvingai, išnykę 12 amžyje; iš vakarų — Prusai, išnykę 17 am.; iš rytų — Gailindai, dabartinėje Orlo gubernijoje. Kuršiai — Kuršo gub. šiaurės vakarų dalyje, Kauno gub. ir Prusų Lietuvos dalyje. Lig šiol buvusi nuomonė, kad Kuršiai suomių giminės esanti neteisinga: kuršiai — lietuvių kilmės. Tai rodo keli kuršių žodžiai, pakliuvę į lietuvių kalbą. Arčiausia kalba buvę prusai ir gailindai iš vienos pusės, lietuviai ir latviai — iš kitos; vidury tarp jų buvę Kuršiai.

Toliau prof. Endzelinas pasakojo kiekvienos giminės istoriją, jų rašto atsiradimą ir tolimesnį likimą. Galų-gale prelegentas supažindino klausytojus su lietuvių kalbos tarmėmis ir kaimynų intekme į Baltijos kalbas.

Klausyti paskaitos buvo prisirinkę nemaža žmonių.

Kaunas. Iš tikrų šaltinių sužinojome, kad Kauno lenkai buvo padavę vyresnybei prašymą, kad jiems leistų įsteigti Kaune sąjungą lenkų kalbos "teisėms". Ginti Kauno gub. bažnyčioje, bet leidimo negavę. Kažin ką pasakytų lenkai, jei lietuviai imtų reikalauti tokių "teisų" Varšavos gubernijos bažnyčioje.

Latvių katalikų prašymas. "R. Gars." 3 No. padėjo iš "Dz. Westn." Peterburgo latvių katalikų prašymą nesenai išsiųstą Šventajam Tėvui. Jie prašo Šventąjį Tėvą įsakyti arkivyskupui Kliučinskui, kad įvestų latvių kalbos mokslo Peterburgo kat. seminarijoj ir paskirtų prie kiekvienos Peterb. katalikų parapijos bent po vieną latvių misionarą.

Latvių katalikų prašymas. "R. Gars." 3 No. padėjo iš "Dz. Westn." Peterburgo latvių katalikų prašymą nesenai išsiųstą Šventajam Tėvui. Jie prašo Šventąjį Tėvą įsakyti arkivyskupui Kliučinskui, kad įvestų latvių kalbos mokslo Peterburgo kat. seminarijoj ir paskirtų prie kiekvienos Peterb. katalikų parapijos bent po vieną latvių misionarą.

pirmiausia tą prašymą, sakoma, kad keistai išrodą lenkų pasielgimai: jie šaukia ant rusų ir vokiečių, kad tie nepakenčia kitų tautų, bet gi ir patys nei kiek neužjaučia kitų tautų reikalavimų.

Subatas, Kuršo gub. Kalėdų antrąją dieną buvo sušauktas latvių vakaras. Vaidino "inteligentus". Publikos buvo gana apšėdai. Po spektaklio latvių choras, p. J. Sarkanbikišcio vedamas, padainavo keletą lietuviškų dainelių, kurios labai patinksmo susirinkusius. Senai jau Subate per vakarus buvome negirdėję tokių dainelių.

Gydytojas-lietuvis. Rygoje apsigyveno pirmas dar tame mieste gydytojas lietuvis, Jonas Rudis (Gertrudos g-vė, No. 63, 4).

Miestas-daržas. "R. G." rašo: vadinamajame "Kariaus Mische", kuris užima daugiau, kaip 200 dešimtinių žemės palei Kišerę, taisomas dabar miestas daržas. Butent tą vietą sumanė labiau apgyvendinti ir jau tuo tikslu žemė padalinta sklypeliais po 500 sieksnių. Sieksnis mokama 7 rub. Perkant plečių reikia mokėti po 1 rub. nuo sieksnio, toliau po 30 kap. kas metai. Nusipirkęs plečių per 4 metus turėsiąs pasistatyti namelius pagal tam tikro plano. Namai negalės būti augštesni, kaip dviem gyvenimais ir užimti galėsia tik trečdalį plečiaus; likusioji žemė turėsianti būti pavesta darželiams ir sodams. Vienas gyventojas negalės turėti daugiau plečių, kaip tik vieną. Visas pelnas iš plečių ir mokesnių busias apverčiamas tai vietai pagražinti. Būsimi tenai pravesta kanalizacija, vandens trūbos, žodžiu visi mūsiai, būsia intaisyti visi miesto patogumai, bet drauge būsia ir visi kaimo malonumai — žalumynas, grynas oras, ramybė.

Tikrai geras prasimanymas.

D-ro Basanavičiaus sukatuvių skardas. Rygos latvių dienraštis "Dzimtenes Wehstnesis" 8 No. padėjo d-ro Jono Basanavičiaus gyvenimo aprašymą ir pasveikinimą dėl 60 metų jo gimimo sukaktuvių.

Merkinė, Trakų apskr. Merkinės lenkų kuopa vis dar tebevaro savo darbą; su geležinėmis lazdomis užpuldinėja lietuvius; jie muša net lietuvių giesmininkus, bet ir šiaip pašalinčius žmones ir net svetimųjų parapijų. Nėra turgaus dienos ar atleidų, kad jie apleistų ką neprimušę.

Turgaus dieną, sausio 8 (21) d., jie sumušė nieko nekaltą Mareconio parapijos žmogų Novicką. Vaiduojant jam namo, užpuolė ir emė nežmoniškai mušti; bet tuo laiku užvažiavo žmonių, mušikai pabėgo. Iš mušikų teko pastebėti keli miestelio lenkai. Bet tai ne naujiena mūsų lenkams mušti nekaltai žmones: jau trečią iš eilės kartą teis mūsų lenkams už muštynes.

Rietavas, Rėseinių apskr. Vakare sausio 7 d. žaibavo.

Panevėžys. Varšavos garsiųjų su įvairiais "priedais" paveikslų firmos agentas buvo ir pas mus, Panevėžyje. Pasinaudodamas žmonių dievotumu ir tamsumu, surado čia daugiau, kaip 100 tokių, kurie davė po 60 kap.

rankpinigių; už tuos paveikslus, sako, dar reiksis primokėti po 3 rub. Nau miestyje (14 varstų nuo Panevėžio) tas pats agentas surado paveikslų emėjų ligi 200. Kaip girdėjau, ten net iš sakyklos buvo paskelbtas tos "idėjos" svarbumas.

Vakarinis kursų revizija. Šiomis dienomis buvo atvažiuos iš Peterburgo valdininkas daryti revizijų po Vilniaus mokyklas. Sausio 18 d. jis buvo užsukęs ir į lietuvių vakarinius kursus paaukusiomis mergaitėmis. Atėjo apie pusę šeštos, išbuvo iki septintos, rado viską tvarkoje. Prie jo buvo rusų kalbos ir aritmetikos pamokos, jis pats klausinėjo ir rado, kad mokinės mokančiosios gerai.

Kun. V. Šilkievič, sustabdytojo lenkų dienraščio "Gazeta 2-Grosze" atsakomasis redaktorius, šiomis dienomis vidaus reikalų ministerio įsakymu atstatytas nuo šv. Dvasios parapijos kamendoriaus pareigų pildymo ir nuo kapelionavimo pradinėse mokyklose. Be to dar kun. Šilkievič laukia teismo byla dėl laikraščio.

IV dailės paroda. Vilniaus Dailės Draugija ruošia IV parodą aliejiniais paveikslais, akvarėliu, piešiniu, skulpturos, architektoniškų darbų, taip pat ir pritaikomosios dailės veikalų.

Paroda bus atidaryta vasario 1 (14) d. Darbai parodon bus priimami iki sausio 24 (vasario 6) d. Visus siuntinius ir laiškus parodos reikalais adresuoti reikia dailininko Juozo Balzukevičiaus vardu, Vilnius, Didžioji gatvė 3—5.

Vilnius. Nuo naujųjų metų valdžios leista II gimnazijos mokiniams lietuviams lankyti lietuvių kalbos lekcijas realinėje mokykloje.

Neleido latvių kalbos katedros. "Rieč" praneša iš Rygos: 250 Rygos politechnikos instituto studentų prašė instituto direktoriaus įsteigti latvių kalbos katedrą. Prašymas atmestas.

Naujai leistos draugijos, Kauno gub. patvirtintos šios naujos draugijos: Vidžio ukio draugijėlė ir Panevėžio ir Vendžioalos ugniagesių draugijos. Užpaliuose kurjama paskolos draugija, prie kurios gali priklausyti gyvena už 15 varstų nuo Užpalių miestelio.

Sausio 15 d. vidurdienyje padegė Vyžuonėlių gubernatoriaus dvaro gurbus. Sudėgė 46 karvės ir 2 arkliai. Nuostolių esą apie 15.000 r. Piktadarys suimtas, prisipažino padegęs iš keršto.

Pardavė dvarą. "K. L." praneša, kad prieš porą savaičių pas vieną Vilniaus notarą padaryta pardava didelio Oginskių dvaro Dynos apskrėčio (Vilniaus gubern.). Užmionos dvaras turis daugiau, kaip 1,000 dešimtinių geros žemės su miškais. To dyaro žemės gulį greta didelio Liubomirskių Franopolės dvaro (Drisos apylenkėje), kurį taip pat nesenai pirkęs Valtiečių Bankas.

Surviliškis, Kauno apskr. Sausio 3 d. Surviliškio "Blaivybės" skyrius ir parapijonis atsisveikino su savo kunigu Kaz. Paltaroku, kuris išvažiavo Kaunan kurio seminarijos profesorium. Atsisveikindami blai-

vininkai inteikė kun. Paltarokui adresą su daugybe parašų. Adresą papuošė viena blaivininkė piešinėliu.

Tokį jausmingą atsisveikinimą kun. Palt. pilnai užsipelnė savo prakilniais darbais. Jis čia per penkerius metus atsidavęs dirbo, mažino girtybę ir jos pragaištingas pasekmes; jis inkūrė "Blaivybės" skyrių. Darbas nenueikė niekais — degtinės vartojimas sumažėjo perpus; peštynės taippat. Sutvarkė jis ir bažnyčios chorą.

Išmintingi jo pamokslai, sakyti gražia gryna lietuvių kalba, sutraukdavo daugybę klausytojų, ateidavo net iš gretimųjų parapijų.

Girdėjome, kad tie kun. Palt. gražūs pamokslai yra jau išspaudinti — pasigėrė jais platesnė Lietuvos visuomenė.

Kun. Palt. ne tik gražiai kalbėdavo, bet savo skaisčiu sutvarkytu gyvenimu rodė kiekvienam gražų sekutiną pavyzdį.

Šiauliai. Sausio 5 d. čia atsitiko ant "šimšiaus" toki nelaimė: koki tai kurčia moteriškė rinko nuo gatvės mėšlus. Tuo tarpu smarkiai važiovo koks tai žmogus ir suriko jai traukties iš kelio. Moteriškė neišgirdo. Tada arklys užvažiavo ant jos ir emė ją vilkti. Pasibaigęs arklys vilko ją koki varsta, pakol ta moteriškė neatsiskyrė nuo rogių, bet buvo jau nebegyva. Žmogus-gi nuvažiavo, ir niekas jo nesugavo.

Surviliškis, Kauno apskr. Surviliškį sausio 4 d. buvo nepaprasta diena — rinkimai naujo staršinos. Ne vienam pasirodys, kad čia nieko nepaprasto: išrinko staršiną ir tiek. Pas mus pirmiau taip budavo, bet šiemet buvo netaip. Buvo net 3 kandidatai (senasis ir du nauji), kurie vaisėmis stengėsi prisirinkti sau šalininkų. Galop apdraudė senąjį, nors daugumas buvo nepatinkinti jo senais "darbais". Už išrinkimą staršina išskėlė rinkėjams tokias vaišes, kokių, kaip sako, niekas nemena. Sako (nežinau ar tiesa), kad staršina po rinkimų vaisėmis paaukojęs 30 rub., prieš rinkimus irgi apie tiek; jis nebežūrėjo net į tai, kad yra Surviliškio "Blaivybės" skyriaus narys. Raštininkas ir gi metė vaisėmis 5 rub.

Pabaigus vaisės miestelyje, daugumas dar susirinko staršinos sveikinti jo namuose; ten taip pat neapsėjo blaivai. Pirmiau kelius rinkimus surviliškėčiai jau buvo padarę blaivai.

Suomijos reikalai. Valst Taryba sausio 18 d. posėdyje priėmė sumanymą, kuriuo Rusų valdinių teisės Suomijoje sulyginamos su suomių teisėmis.

Dėl vaiko nužudymo. Jau keletas mėnesių kaip vedamas tardymas dėl paslaptinio užmušimo Kieve. Tame mieste, viename urve, rastas buvo baisesis supiaustytas, subadytas vaiko, kažkokio Juščinskio lavonas. Dešinieji rusai tuojau pakėlė trūkumą, kad tai žydai nukankinę vaiką savo tikybinės apeigoms. Šaukė jie tai visur, savo laikraščiuose, susirinkimuose, Dūmoje. Prasidėjo tardymas. Keletą kartų policija suiminėjo tai tuos įtariamuosius, bet nieko tikro negalėjo sužinoti. Be to, visi Rusijos rabinai viešai išiskė laikraščiuose,

jogei tasai dešiniųjų prasimanymas esąs baisesis žydų genties ir tikėjimo šmeižimas, kad jų tikybos knygoje nei niekur kitur nesą jokių įsakymų nei patarimų naudoties krikščionių krauju savo apeigomis. Rusų rašytojai, Korolenkos sumanymu, taip pat protestavo prieš toki barbarišką žydų intarimą.

Dabar, kaip praneša telegramos iš Peterburgo, tardymas dėl Juščinskio užmušimo esąs jau užbaigtas. Kaltinimo aktas aiškiai skundžia žydą Beilį, kad užmušęs vaiką tikėjimo apeigoms išnaudoti.

Germogeno ir Iljodoros byla. Vysk. Germogenas viešai visiems skelbia nenusilenksias prieš Sinodą, nes Sinodas taip pasielgęs svetiskio, ober-prokuroro Sablero spiriamas, i Sablerį vėl turi ištekmę kiti žmonės; visa tai esąs velnio ištekmės darbas ir jisai negalys tokių Sinodo nutarimų klausyti; Saratovan jis grįšias ne kaip po prasikaltėlis, bet kaip vyskupas.

Tuo tarpu Sinodas hutarė, matyt, ligi galo vykdyt savo nutarimą ir jau paskyrė i vysk. Germogeno vietą, Saratovan, kitą.

Iljodoras taippat nenuirimsta. Jisai, užuot važiuoti kur jam Sinodas isakė, išėjęs pėsčias iš Peterburgo Troicko-Sergijevskon Lavron, jį lydįs didelis jo šalininkų skaičius.

"Viltis".

KORESPONDENCIJOS.

LAWRENCE STRAIKAS.

Jau penkios savaitės, kaip tukstantinės minios yra be darbo. Lawrence, Mass. Duonos dalinimas ir barščų jau keletą savaičių palaiko daugelį nuo bado. Straikierių pasiuntiniai nuolatos važinėja po aplinkinius miestus, rinkdami aukas straikiierių palaikimui. Aukos gausiai plaukia, nes nors daugeliui socialistų vadovavimas straike nepatinka, kad jų daugiau rupinamasi straiką savo partijai (I. W. W.) sunaudoti, negu labai pačių straikuojančių, bet kas-gi atsisakys badaujantį darbininką sušelpiti, darbininką, kuris kovoja už užmokestį reikalingą jo pragyvenimui!

Nors straikiierių skaičius išlėto mažinas, betgi jų daug tvirčiau laikomasi, negu kad buvo galima tikėtis. Taip daug tautų, įvairių kalbų, daugiausia nesuorganizuotų darbininkų ašlaikyti pusantro mėnesio straiką, tai milžiniškas darbas.

Lietuviai straike pasirodė pavyzdinčiai. "Seab'ų" tarp jų sulyginant nedaug. Ir vėl, lietuviai taip neprotinai nesikarsčiavo, kaip kad italai bei syriečiai, kurių daug už betvarę suareštuota.

Rimtai vedamas straiakas gali naudoti atnešti. Štai ir Bostono praeitą savaitę užsibaigęs 3.000 "long-shor-men" (pakrančio darbininkų) straiakas, užsibaigęs straikiierių laimėjimu, nors jokių riaušių nebūta, nei kareivijos nei daugiau poliemių nereikėjo traukti.

Savaitės straike naujienos. I New York pasiūsta 119 straikiierių vaikų. Vaikus

maitysią New York'o socialistai iki kol užsibaigis straiakas. Buvo surengta i 200 vaikų, bet daug vaikų su motinomis ir motinų su vaikais nepanorėjo atsiskirti, kuomet reikėjo važiuoti, nors du traukiniu praleista. Haywood rengė 200 vaikų i Philadelphia ir Washingtoną, bet matyt sutiko nepralaužiamas kliutis.

Kareivis durtuvu sužeidė vieną straikierį, ale nepavojingai.

Straikieriai pagal p. Hoyerwood'o įsakymą nešioja prisikabinę karteles su parašu "nebuk scab'u". Kaikurie kareiviai buvo emę uždraudinėti tasiąs korteles ir kaikurie atėmė ir patį net užsikabino pajuokimui, bet kapitonas uždraudė atiminėti korteles. Daug kareivių užjaučia straikiieriams ir net pinigais juos šelpia. Bet kareiviai nepavelyja betvarę kelti, kas anarchistams nepatinka.

Pradėta organizuoti policiją ir greitu laiku kareiviai apsis Lawrence, tvarką-gi prižiūrės poliemonai.

Jau du kartu rengėsi straikiierių pasiuntiniai susitikti su dirbtuvių agentais, bet abudu pasikėsinimai vėjais nuėjo, nes darbininkai nenorėjo tarties paskyrimu su kožna dirbtuve, bet sykiu su visų dirbtuvių savininkais bei jų agentais. Tečiaus straikiierių komitei Vasario 15 d. pradėjo tarybas su Atlantic. Everett, i Pemberton dirbtuvėmis.

Tomis tarybomis daugiausia rupinasi Central Labor Union ir American Federation of Labor. Tiedvi organizacijai eina prieš vadovaujančią straiką organizaciją Industrial Workers of the World.

Vasario 15 d. Morrison I. Swift, socialistas, laišku pareikalavo kapit. Proctor, Alderman'o C. F. Lynch ir majoro Scanlon suareštuoti kap. Sweetser dėl mirties John Ramey (syrietis), kurį buk kareivis nuduręs, padrasintas kapitono žodžiais: "daugiau jau nebežaiskit su tais žmonėmis".

Ettor'io ir Giovanitti tardymas prasidėjo. Abudu kaltinamų, kaip "accessories" Anna La Pezzi mirties. Tikras užmušėjas jau policijai žinomas, bet jo pavarde dar nepagarsinta ir jojo surasti policija nebegali. Advokatai John P. Mahoney ir John F. Lynch gina apkaltintus, kurių liudytojai užbaigsią savo kalbas pamedėlyj (vas. 19); tuomet Ettor patsai pasiteisins, gi Giovanitti buk neketinas kalbėti. Ginčas tarp kaltintųjų ir kaltinamųjų daugiau sia del Giovanitti itališkai pasakytų žodžių, kurie kaltintųjų šitaip aperikšti:

"Eikit namo, miegokit dieną ir kelkitės, kuomet tamsu. Sukinėkitės aplinkui kaip žvėris jieskantįs kraujo. Už keleto dienų jūs skaitliuosite sudaužytas galvas, kokių nei vienas nebus musų pusėje". Kaltinamųjų-gi liudininkai taip paduoda tąjį minėtos kalbos posmą:

"Giovanitti sakė, kad jie (žmonės) atrodė pailę, todėl jis liepė jiems eiti namo pasilsėti ir atsikelti anksti išryto ir kalbinti žmones, einančius i darbą kad grįštų namo. Nežiurėkit straikiierių, kaip laukiniai gyvuliai, tykojantįs kraujo.

Kuomet straiakas prasidėjo ne metas ginčyties apie straike naudingumą. Ypač, kada tarybos prasidėjo, rei-

kia straikiieriams tvirtai stovėti.

Kun. J. J. Jakaitis.

CENTRAL BROOKLYN, N. Y.

Pas mus šiuo tarpu nieko naujo ir naudingo neįvyko. Rodosi, čia tie patįs lietuviai, kurie buvo tėvynėje, ir naujoje šalyje privalo pasilikti tokiais pat — bet ne! Imkime kad ir namus. Lietuvoje sienos iškabintos šventųjų paveiksais — arba paveikslų visai nėra. Gi čia matai ant sienų kalendorius ir fotografijas. Regimai čia nėra mados garbinti Dievą matomu budu. Tas pat ir su kalba: nenori šnekėti lietuviškai, bet vis griebiasi anglų kalbos, nors jos gerai ir nemoka. Neretai pasako adverniai, pav., rytmetyje sveikina "gud nait", o vakare — "gud morning".

Apie kuingų ir laikraščių skaitymą nei neužsimink. Paprastai teisinasi tuo, kad esą, laiko neturįs. Bet kad paaiškinti, jog laiko yra užtekinai tuojau sakosi pinigų neturįs. Bet pamatyk tą patį lietuvi kur norints susirinkime — žiūrėk, jau doleris — kitas — ne pinigas: šia tau pinigai, parnešk bakšaus! Yra toks pas mus negražus paprotis, kad kaip vieną bonką kas ištuštino, tuojau ima kitą. Moterėlės ir mergelės lėlijėlės nenori vyrams apsileisti — ir jos čiuplia tiesiog iš bonkos: mat taip esą geriau, nereikia stiklais saikuoti, ypač buant kur norints vestuvėse. Į vestuves šeimininkas kviečia svečių kuodaugiausiai, nes tikisi, kad salėje jaunavedžiams sumes daug dolerių i lėkštes, o saliuininkas ir-gi džiaugiasi daug statinčių alaus parduosias... Bet klausyk, jau vakare vaidijasi... Štai 28 d. sausio S. salėje veselninkai pirmą vakarą pasidaužė kumštėmis, bet antrą vakarą pradėjo belsties po pusiaunaktį, galop išsimalė i gatvę, kur svaidėsi bonkomis ir šaudėsi iš revolverių. Antanas Kaminskas tapo paties-tas ant žemės ir ant rytojaus nunešė atskaitą iš savo gyvenimo pas Augščiausių. Negerai, broliai. Meski-me girtybę, kad tai ir butų sunku!

Žinnesys.

BOSTON, MASS.

Bostono lietuviai-katalikai drauge su katalikais kitų tautų džiaugiasi išpakėlimo jų Arcivyskupo W. H. O'Connell'io i Kardinolus. Nesenai tasai naujasai Bažnyčios kunigaikštis sugrįžo iš Rymo i savo sostinę — Bostoną. Sugrįžusiam buvo surengtas didi iškilmingas priėmimas. Nežiurint netikio oro, visas katalikiškasis Bostonas išsišpildė ant gatvių. Netrūko žinoma ir kiti katalikų. Katalikai džiaugsmingai sveikino savo Ganytoją sugrįžusį iš tolimos kelionės. Puiki paroda su daugeliu kapelių lydėjo jį i rūmus. Ties pačiais jo namais buvo įtaisyti triumfalški vartai. Sugrįžęs kardinolas iš savo namų balkono žegnodamas laimino žmones. O didelės minios stovėjo apsupę jo namą. Visur matei tik galvas, galvas. O entuziazmas visų neapsakomas. Vakare Katedros Bažnyčia buvo puikiai iliuminuota elektrikos žiburiais. Toje pat Katedroje ant rytojaus buvo atlaikytos pamaldos padėkojimo Dievui už lai-

mingą Jo Eminencijos kelione. Turbut niekad katedra nebuvo puikiau papuošta kaip tą dieną. Pamaldose dalyvavo apie šėsi šimtai kunigų visokių laipsnių. Maitei ten vyskupų, monsignorų, pralotų, klebonų ir t.t. Matei visokių vienuolių: jezuitų, dominikonų, pranciškonų. Matei daugybę katalikiškos inteligentijos; daktarų, advokatų ir šiaip nemažai visokios vyresybės ir ponijos. Matei darbininkų ir darbininkių. Žodžiu, visi luomai ir visos tautos turėjo tenai savo atstovybę. Visi jautėsi priguli prie vienos ir tos pačios katalikų šeimos. Jeigu mes katalikai didžiuojamės visuomet iš to, kad priklausome prie katalikų bažnyčios, tai tokiose iškilmingose valandose ypatingai atjaučiame tą džiaugsmą. Iš tiesų didelė tai garbė būti sanariu tokios didelės ir gražios katalikų draugijos!

Po bažnytinų iškilmybių sekė keletas bankietų, su rengtų Jo Eminencijos garbei. Pirmasis bankietas buvo kunigų. Didelėje Somerset Hotelio salėje prie stalų sėdėjo daugiau, kaip penki šimtai dvasiškių Bostono Arcivyskupijos. Buvo daug kalbų. Antrasai bankietas svietiškių žmonių — vyrų toje pat vietoje. Trečias katalikų — moterų. Bankietų buvo ir daugiau.

Kadangi per lietuvių bankietus paprastai viešpatuoja girtybė, tai išgirde apie bankietus lietuvių cicilikai suuodė tuojauš šampaną. (Nepaprasta vuolėlė!). Ir štai lieuvių Bostono laikraštai pradeda rašyti apie kardinolo puotą, kur viskas skendo tarp šampano bonkų. Yra tai paprastas pas cicilikus melas — daugiau nieko. Išties gi per visus kardinolo garbei surengtus bankietus alkoholio ne buvo suvartota nei vieno lašo. Grynas vandenėlis (Apolinaris) buvo visų bankietų trunku. Juomi gerta sveikata Popiežiaus, prezidento, kardinolo ir visų svečių. Ir teisingai — nes tyras vandenėlis tai sveikiausias gėrimas.

Bastenis.

BRADDOCK, PA.

Šis miestelis nedidelis, apstatytas geležies dirbtuvėmis, todėl ir oras jame labai tyras. Gyvena čia visokios tautos. Lietuviai atsidarė čia pirm 20 metų; dabar šeimynų bus apie 70 ir pavienių apie 200. Visi su mažu išėmimu katalikai ir pridera i Homestead'o parapiją. Darbai eina vidutiškai. Uždariai visokie. Dirbti sunku ir pavojinga, bet kas pripranta, tas lengvai gali užlaikyti save ir savo šeimyną. Apvietimas labai žemas. Viena pašėpinė draugija turi svetainę; joje lietuviai mokina gerti alų ir degtinę, muštis, keikti, keršyti ir niekinti vienas kitą. Pirm poros metų susidarė čia 105-toji kuopa S.L.R. K.A., bet šiandien vos nevos gyvuoja, nes viršui minėtos draugijos nedarėda nei pasilinksminimams, o visi beveik susiv. nariai pridera i tą draugiją!

Mūsų klebonas kun. Čepanionis yra paaukojes keleta dolerių nors mažo kniginėlio itaisyimui, bet beveik niekas neskaityti ir skaityti nenori. Perviai, atėjus adventui, kun. Čepanionis, kaip draugijos sanarvs, atėjo i svetainę ir go-

rumu meldė prašalinti gėrimus iš svetainės, prižadėdamas vėl paaukoti keletą dolerių užsakymui katalikiškų laikraščių ir kningų. Draugija paklausė kunigo, nūbalsavo nelaikyti daugiau "spikizės" svetainėje, bet nutarimas gyvavo tol, kol kun. Čep. buvo salėje. Išėjus jam laukan, ir nutarimas tapo sulaužytas. Paskui vyrų, begėdami, susimanė i steigti nekatalikišką knin-gyną. Penkiolika jų sumetė po 10 centų ir išsirašė "Lietuvą".

Ateivis.

LEWISTON, ME.

Darbai pas mus šiuo tarpu eina gerai. Žmonių be darbo nematyti. Lietuviai sugyvena gražiai, ir jų būrelis vis auga didyn. Kaikurie perkasi ir savus namus. Ženklas tai, kad nori čia užsikilti ant visados. Šiomis dienomis mūsiški namus Stanislovas Šabanas ir Petras Balis. Turime viltį, kad netrukus ir čia lietuvių atsiras didelis būrys. Tuomet galėsime pasirupinti savo bažnyčia ir savuoju kunigu. Kaip tai smagu bus susilaukti savųjų Dievo namų ir juose išgirsti Dievo žodį sava prigimta kalba! Vyrai ir moteris, jau dabar pradėkite aukoti tam tikslui kad ir mažas aukas. Iš to neieki nepavargšime, o turėsime sau didelę dvasišką naudą.

Pavasaryje pradės čia statyti didelį audeklinį fabriką vardu "Bates. Mill". Užims jis keturis ir pusę akrų žemės ir duos darbą 2500 žmonių. Tai-gi ir miestelis padidės. Kiek girdėti, netrukus bus pastatyta dar kita, marškinių dirbtuvė. Ir vėl bus reikalas daugiau darbininkų. Uždariai čia nedideli, bet užtai ir darbai nesunkūs. Kitur gal uždirba daugiau — kaip ana mainose — bet tenai ir smertis ant kiekvieno žingsnio. Čia tokių pavojų nėra.

Stanislovas Šabanas.

DU BOIS, PA.

Pas mus šaltis net braška, o darbai nekaip eina. Mainose padirba kokias tris dienas per savaitę — tai ir džiangies, mat, vanduo sušala ir mašinoms garo pritrūksta. Namieje taipgi prastos naujienos. Čia parapija susideda iš lietuvių ir lenkų. Kun. Šimkevičiui klebonaujant, nors jis buvo lietuvis, bet lietuviai skundėsi, kad jų reikalai nėra tinkamai aprūpinami ir stengėsi nuo lenkų atsiskyrę steigti sau parapiją: važinėjo tame dalyke net Washingtonas pas Apastališkąjį Delegatą. Bet, kun. Krasnickui Du Bois'e apsigyvenus ir Švč. Jėzaus Širdies lietuvišką parapiją įsteigus, tie patys žmonės taip barbariškai ir neteisiai su kun. Krasnicku pasielgė, kad vyskupas panaikino jam i steigtą lietuvišką parapiją ir savasties dytus žmonėms sugrąžino. Tada atsibastė i Du Bois Urbonas ir sau klebonavo per pusę metų. Bet kada žmonės sužinojo juoda ant balto, kad Urbonas turi pačią ir vaikus Chicagoje, sujudo pas juos katalikišką sąžinę ir nenorėjo pas save pastoriaus laikyti. Tiesa, Urbonas jiems aiškino, kad pačią ir vaikus turėti nėra nikoje blogo, juk ir jie patys tur patias ir vaikus, o ar juos kas už tai peikia? Bet visgi tokio kunigo, kuris pačią turi, nenorėjo pas save

laikyti ir, Urbonas nors tą syk išėjęs, vėl i koki laiką, grįžo, bet jau užsikabinė negalėjo. Kun. A. Šimkevičiui Du Bois apleidus, atkeliavo kun. J. Abromaitis, grynas lietuvis; jis stengiasi lygiai patenkinti taip lietuvių, kaip lenkų reikalus. Bet, pastaruoju laiku, kaikurių lenkiškųjų kunigų ragina, lenkai Du Bois'e subruzdavo savo parapiją tvirti ir nuo lietuvių atsiskirti. Lenkams atsiskyrus, šiukštu būtų lietuviams: jie rėkia kaip parapijos netur ir rėkia kaip ją tur, bet parapijos užlaikyti nemoka. Jei Du Bois lietuviai nepasiskutbės sau mokyklos įrengti, tai lenkai juos ir tame pralenks. Jie labai stropiai pinigus renka, kuomet lietuviai tik žiurisi. O gal ir taip virsti, kad lenkai už surinktus pinigus įrengs sau mokyklą ir šv. Juozapo bažnyčioje pasiliks. Lietuviai gi vieną parapiją pražiūrėję ir kitą pražiūrės. Darbai darosi ne žiurėjimu tik pinigais.

A. J. Panagakis.

WAUKEGAN, ILL.

Porą mėn. atgal buvo rašyta apie čionykščių lietuvių veikimą; dabar irgi vėta paminėti kas čia dedasi. Manysite, kad tokiaime mažame miestelyje nelabai kas gali būti svarbaus. Kaip gi nebus — tik klausykite ir stebėkitės.

Kaip visur, taip ir čia gyvenimas virte-verda. Ir lietuviai neatsilieka užpakalyje. Bet ir vėl, kaip visur, taip ir čia, yra labai apsišvietusių, nuo kurių net ir gerai matanties yra tamsu akys. Kas gi tie apsišvietę? Pabaigę augstus mokslus, ar prasti žmonės darbininkai? Kad trumpai atsakyti, kas jie yra užteks šito paaiškinimo: **apsišvietę lietuvių tarpe yra atžagareivis.** Kas tik priešais viso gero, doro ir protingo galima surasti, tas viskas talpinasi pas mūsų, ypatingai Waukegano, apsišvietusius. Priparodymui privesiu jų darbų.

Neseniai norėjo sulošti perstatymą viena partija. Jau buvo išsimokinę ir roles ir surengę, bemaž, programą, kaip tik, brukšt, kaip i perkuno, užbėgo ir su tuo pačiu programą, t. y. tą patį perstatymą surengė kita partija. Tam ne galas. Nusikriaustoji partija neapsileido su savo darbais, ji nu-lipo dar žemiau, ar užlipo dar augščiau, nes aš negaliu pasakyti kaip tie laipsniai skaitosi. Lai patį apšvietę tieji išriša. Kad sulošti perstatymą, nusikriaustoji partija, susidedanti iš p.p. V. Greičiaus, buvusio T. M. D. raštinko (Valparaisiečio), dabar mokytojo Šv. Baltramiejaus mokyklos, Čiapo darbininko ir panelių M. ir J. Rakauskaičių, kurie pasivadino save Keliaujančių Kvaretu, (turbut, iš pri-žasties, kad vieni pas kitus lankydavosi labai tankiai, nepaisant kad p. Greičius kelsis blokus atstu nuo Rakauskaičių), apsigarsino, beveik, prieš visą pasaulį, kad sulošią perstatymą, kokio vargiai kas matė ar matys, nors tą patį veikėlį ("Knarkia paliepus") kur buvo lošta viena savaitė prieš tat. Garsinosi, sulošią perstatymą, na ir ko, rodos, daugiaus reiktų! Bet aptur patias ir vaikus, o ar juos kas už tai peikia? Bet visgi tokio kunigo, kuris pačią turi, nenorėjo pas save

kegan'o biznierių ir garsinosi šitaip: Šv. Baltramiejaus klebonas rengia statyti naują mokyklą, taigi reikią pinigų. Tos mokyklos nau-dai rengiamie dabar perstatymą, taigi gal nors savo apsigarsinimu mūsų vakarėlio programe paremsite, ir t.t. Kun. klebonas su savo parapijonais, turėdamas gerai vardą pas kitataučius, negali gauti atsakymo. Beveik, visi rėmė, duodami apsigarsinti.

Surinkę apie šimtą dolerių iš apgarsinimų programos (sprendžiu pagal programos), gana gerai atspausdino ji Chicagoje. Apgarsin-toje dienoje 14 sausio 1912 m. vaidino teatrą, kuriame dalyvauja minėtos 4 ypatos.

Apie patį lošimą galėčiau tvirtai pasakyti: kaip jų ne siskverbste i artistus vis esate netikę. Negana, kad jau pačiame veikalelyje patį niekniekiai, bet lošimas dar blogiau išėjo. Trūko išsilavinimo, drąsos ir nudavimo, kas yra svarbiausias daiktas lošime. Po perstatymo buvo dainos, kurios tik giedamos kvartetais ir duetais ir tiek daug, kad jau netik nežadino žmogaus, bet prie nekandrybės privarė, taip kad žmonės, vietoje rankomis ploti, tai kojomis trypė. Žmonių buvo apie 60.

Antras apsišvietusių darb-bas buvo šitas: Vargonininkas Kibartas išmokino giesmininkus reikalingų giesmių, kurios turėjo būti giedamos per šventimą Misijos Kryžiaus. Čia ir gi parodė tai, kad pačių svarbiausių laiku, apleido bažnyčią ir nuvažiavo i Chicago i balių, ar koncertą, žinoma, darbas buvo, kaip sakiau, atžagareivisko p. V. Greičiaus, kuris ne tik pats nedalyvavo visoj šv. Misijoje, bet dar atitraukė tris sanariš giesmininkus, be kurių vienok, taip jau buvo gerai, tik padirbo skriaudą giesmininkams ir vietiniam klebonui, kuris, kiek įmanydamas, stengiasi visus pritraukti prie gero, kuris šelpė kiek galėdamas ir kuris gavo tokią užmokestį. Bet, kaipo nuo Valparaisiečio, daugiaus nėra ko ir tikėtis.

Nors sakau, kad yra tokie garsūs darbininkai, bet turir pranešti ir apie kitus, daug menkesnius ant pažiu-ros darbus, kurie, ištikro, yra verti rašyti ne juodilu, bet aukso raidėmis, ne mano menko darbininko ranka, bet To, kuris mus mokino kalbėti ir rašyti, To, kuris viską užrašo. Be abėjonės, ten ir bus užrašytas amžinai. Aš gi pranešiu trumpai, kad mus Dievas suteikė laimę sulaukti šv. Misijos, kuri ne vienam iš mūsų brolių išsklaidė tamsius juodus debesius, nevienam nurito nuo širdies apžėlusį akmenį, ne vienam praplėšė akis ir apšvietė ne melaginga šviesa, bet šviesa, kuri šviečia visada! kuri veda prie tikros Tiesos — prie Dievo.

Per tą Misiją, kuri Waukeganiečiams buvo didžiausia laimė, kas liudijo jų, žmonių lankymas bažnyčios, kur beveik, ant kiekvieno pamoklo gruste budavo pri-grusta bažnyčia, nors parapija ir nedidelė, buvo daug svetimų kunigų su dvasišką pagelba, kaip tai: klebonai kun. Serafinas, kun. Kriaučiūnas, kun. Skripka iš Chicago, kun. Skripka iš Westville, kun. Ežerskis, kun. Steponavičius, kun. Balinskis ir kiti. Užbaigimo dienoje iš pašventinimo šv.

Kryžiaus buvo: vietinis klebonas kun. Krušas, Tėvas Kazimieras ir kun.: Kriaučiūnas, Steponavičius, Balinskis, Ežerskis ir klerikas Cibulskis.

Žmonių taip buvo prisipildė, kad vargu buvo praeiti su kryžiumi procesijoje. Berašant šitą korespondenciją, sužinojau iš tikrų šaltinių, kad p. V. Greičius, keliaujančio kvarteto sumanytojas, likosi atstatytas nuo mokytojavimo prie šv. Baltramiejaus parapijos Waukegane už prakilnius darbus. O jo draugai apspito jį iš visų pusių taip, kad, na-bagas, ir išsprukti negalėjo i Chicago, nes "dėdės" pad-bijojo, kad, kita syk, su "makabiliu" neužvežtu i "apartamentus". Pasirodė, kad savo prieteliams esąs skolingas.

Ex lenkas.

WORCESTER, MASS.

Sausio 29 d. atsibuvo vestuvės p. Stanislovo Parulio su p. Pranciška Albavičiute. Tokios vestuvės vertos pagirimo, kada-gi jos skirėsi nuo kitų lietuviškų vestuvių. Nebuvo nei birynių nei trepsėjimo, viskas buvo kuogražiausioje tvarkoje. Lai V. Dievas palaimina tai porai sutikime gyventi.

Butų gerai, kad mūsų broliai pratitęsi prakilniau vestuves kelti, tokiu budu neužsitrauktumėm tiek paniekimo nuo svetimaučių. Kairie lietuviai savo vestuvėmis pasirodo tikrai miškiniais. Žiurėk, tai jau ir eina su raudonomis nosimis, perskeltomis makulėmis. Pasisamdo kur tuščią krautuvę, tai grūdžiasi kaip silkės. Rėkauja alkoholiaus prisigėrę, varijoja kaip pamišėliai, netik svetimaučius erzina, bet baisų papiktainimą duoda ir mažiems vaikeliams!

J. V.

E. ST. LOUIS, ILL.

Šio miestelio lietuviai gal kiek įdomesni už kitų miestų lietuvių. Turime bažnyčią ir gerą kun. Petravičių, bet daugelis nelanko bažnyčios. Prie bažnyčios yra dik-tokas knygynas, tečiaus lietuvių nesigriebia knygu skaityti. Bažnytinėje salėje yra ir vakarinė mokykla, kurią mažai kas naudoja. Jaunimas tamsus, todėl mie-liau praleidžia laiką kario-čiamoje negu skaitykloje. Darbai prastai eina. Gyvulių piovinčiose tik po kelias valandas per dieną te-dirba. Netolimame Madisone, kur daug geležinių fabrikų, darbai taippat prastai eina: vieni pradeda, kiti sustoja. Uždariai menki. Čia daugiaus gyvena Macedonijos ir Bulgarijos žmonės. Lietuvių čionai yra nedidelis būrelis. Dauguma priguli prie vietinės lenkų parapijos, o tik tris šeimynos ir 10 pavienių priklauso prie lietuviškos bažnyčios East St. Louis. Lietuviai labai prasti tautiečiai.

Parapijonas.

DORRISVILLE, ILL.

Kokių tai nėsama mūsų mieste žmonių, parodo kad ir toks atsitikimas, kaip 28 d. sausio pas Petrą Nockuną. Susirinko keletas rudžio mylėtojų ir vadovaujant Juozui Plenučiui nutarė nevažti kudio i bažnyčią krikštyti. Kada 30 d. sausio nėsant Petriui N. no-rėta nuvažti kudio i bažny-

čią, netikėtai parėjo iš mainų Petras, radęs pasiutus kudio i drabužėlius, sugriebęs imetė i pečių. Mat tokiems šviesuoliams, kaip P. Nockunas, kurs raidės ne pažįsta, per prasta laikyties kokių tai bažnyčios įsakymų. Bažnyčioj mat neaiškina, kaip kapitalistai žmones išnaudoja. Tiesa, tokie ir nesilanko bažnyčioj. Bažnyčioj liepia neskaityti blogų raštų, blogų laikraščių, tai ar nebus tik nupeikimas mūsų numylėto "Keleivio" (mat ant vagies kepurė de-ga), nors dar mūsų kunigėlia neišvardijo, kokie tie blogi raštai. Žinoma, ir mes pripažįstame, kad blogo žodžio negalima sakyti draugijoj, bet "Keleivis" kas kita, jis taip gražiai gina vargulių padėjimą, kaip tikras prietelis, — taip bent rodos tokiems kaip P. Nockunas. Aha, dar bučiau pamiršęs, kad "Keleivis" šventosios inkvizicijos nepamiršta. Galima dar pridurti, kad jis mokina katekizmo, kurio pats niekad nesimokėjęs, mokina doros, tik, žinoma, neprigulmingos, jis pripažįsta žmogui sąžinę, bet nėra tai Dievo balsas, kaip bažnyčia mokina, tik sveikai grumulo-jančio pilvo balsas. "Keleivis" ragina šviesies, nors pats nemato, kad patį iš-naudotojai labiaus apsišvietę už "Keleivio" redaktorius. Apšvietimas be tikrosios doros neteisėbės kelią nušviečia.

M.

A. † A.

Elzbieta Rikteraitienė.

Waterbury, Conn.

18 vasario dieną mirė a. a. Elzbieta Rikteraitienė, Jo-no Rikteraičio, S.L.R.K.A. prezidento moteris. Paliko dideliame nuliudime savo vyrą ir šešius vaikučius.

Iškilmingos laidotuvės atsiliko sėredoje, vasario 21-mą dieną.

J. Kovas.

† A. A. Antanas Matusas.

Juozapas T. Matusas praneša savo artimiems ir tiems, kurie jam užjaučia, apie savo mylimo brolio Antano netikėtą mirtį.

Antanas tebuvo tik 30 metų amžiaus. Ligos suimtas jis po dviejų dienų ap-leido šį pasaulį ir visus savo mylimiausius. Antanas pa-eina iš Suvalkų gub., Nau-miesčio pav., Lekiečių parapijos ir Lekiečių kaimo, kur likosi dar gyva jo motinėle, vienas brolis ir dvi seseri. Amerikoje Antanas gyveno apie 11 metų, linksmai, nenukurdusiai, žmonių mylimas. Šičia Antaną apgailestaudami pasiliko jo brolis ir sesuo. Kas nori daugiau apie a. a. Antaną sužinoti, tegul rašo šitokiu antrašu:

Mrs. Amšiejienė,
125 Ames st.,
Brookton, Mass.

IŠ AMERIKOS.

Baltveidė apsišvedė su kinečiu.

Washington, D. C. Turtin-gas pirklys kinietis, Wong Ping, apsišvedė su baltveide mergina panele Myrtle Arthur iš Norfolk, W. Va.

Keliuose miestuose neduota jiems vedybų laisvę, bet jie nenustojo vilties ir reikalavo kitur, kol ir aplaikė.

Pakorė penkis.

Chicago, Ill. 16tą vasario dieną čia pakorė net penkis kriminalistus! Tiek nepakorė viena diena net tuomet, kada Haymarkete, 1886 m., Chicagoje, anarchistai metė bombą, nes tada pakorė tik keturis.

Tarp dabar pakartųjų yra du lenkai, Pranas ir Evaldas Szblawskai, Philip Sommerling ir Thomas Schultz; jie visi keturi apiplėšė ir nužudė fermerį F. W. Guel-zow. Penktas yra negras, Thomas Jennings, kuris nužudė Clarence Hillerį, su tikslu apiplėšti Hillerio šeimyną.

Tatai, toks nepaprastas atsitikimas, sujudino Illinois valstijos piliečių smagenis ir pasigirdo priestaramai prieš mirties bausmę. Tam, sako, pritaria ir Chicago miesto administracija. Todėl, atsidarius valstijos legislaturai, manoma kad Illinois piliečiai pareikalau nuo legisalturos pakeisti mirties kodeksą kalėjimu lig gyvos galvos.

45,000 tonų anglies lėsuoja vieną gyvastį.

Altoona, Pa. Mainų inspektorius, Joseph Williams, padarė apyskaitą, kad kiekvienai 45,000 tonų anglies lėsuoja vieno darbininko gyvastį.

Liudnos skaitlinės...

Paskutinė teritorija — valstija.

Washington, D. C. 15 vasario prezidentas Taftas pasirašė proklamaciją, pagal kurią paskutinė Jung. Vals-tijų teritorija, Arizona, likosi prijungta prie valstijų skaitliaus; nuo šiol Jungtinės Amerikos Valstijos turės viso 48-nias valstijas, neskaitant teritorijų — salų: Alaskos, Porto Rico, Havaii ir Filipinų salų.

Kudikių likimas.

Lawrence, Mass. Panelė Elizabeth Gurley Flynn, iš New Yorko, surinko daugiau kaip 1000 straikierių vaikų, kuriuos ji išvežios i Washingtoną, New Yorką i Philadelphia. Keletą šimtų išsiųsta New Yorkan, kuriuos globoja Industrial Workers of the World skyriai, gi likusius išvežta Washingtonan, kur tie vaikučiai vaikščios su paroda Washingtono gatvėmis ir permaršuos per Kongresorumus, o vėliau bus nuvežti Philadelphiaj.

Didelė nelaimė ant geležinkelio.

Huntington, Pa. Triys asmenys likosi ant vietos užmušti ir 67 sužeisti, kada Pennsylvanijos traukinis No. 2 nušoko nuo senių netoli Warriors Ridge'o ir nusivoliojo i Juniato upę; tarp sužeistų yra taip sunki apdaužytų, jog nėra vilties išgyjimui.

Dinamitorius gaudo.

Valdžia padarė čielą namitorių medžioklę. Dab valdžia turi suareštavus daugiau kaip 50 žymesnių darbininkų vadovų, daugiautiltų darbininkų unijų vir-ninkus.

Tatai tai bylai da nematiti nei galo, kuomet many kad viskas užsibaigs su Namary išsteisinimu ar neteisimu.

Darrowo, McNamary vokato, byla ir-gi tik deda.

DRAUGAS

(THE FRIEND)

Katalikiškas laikraštis

Pasivestas Amerikos Lietuvių
Katalikų Reikalams.
— Organas S. L. R. K. A. —
Išleista iš Wilkes-Barre, Pa., kas
ketvirtadienis.

A. L. R. K. K. Sėjunga — Leidėjas.

Kun. A. Kaupas — Redaktorius

Viasas korespondencijas ir kitus
raštus reikia siųsti pas
Rev. A. Kaupas,
34 Church St., Pittston, Pa.

Visus pinigus, ar tai prenume-
ratos, ar tai už "draugas" ar už
apgarinimus ir t. t. reikia siųsti
tokiai antraščiui:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Ar bus tai spauzdinimas konsti-
tucijos, ar plakatų, ar tikėtyr
kitokie ir tai panašūs reikalai, rei-
kia visados kreipties tuo pačiu
antraščiui:

"DRAUGAS"

314 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Redakcija pasilieka sau teisę
taisyti, trumpinti arba atmeti vi-
sus prisiunčiamus raštus.

Laikas ir vieta raštų talpinimo
priedera nuo redakcijos.
Atmettieji rankraščiai nėra gra-
žinami, redakcijos lėšomis.

Rašyti reikia tik ant vieno pus-
lapio, paliekant plačius tarpus
tarp eilučių. Popierio nėra ko gai-
lėti, nes korespondentams ir
bendrądarbiams rašant ant abie-
jų pusių, da-gi smulkiais raidė-
mis, redakcijai labai dažnai pri-
sileina perrašinėti atsiųstus raštus.

Norint, kad raštas tilytų arti-
mausiam numerijje, rankraštis
reikia pristatyti spaustuvenai ne vė-
liau, kaip 9 valandą išryto antra-
dieryje (utarninke).

SAVAITĖ IŠ SAVAITĖS

Senas skyrius nauju vardu.

Redakcijos Pastabų rašy-
tojui atsisakius vesti ilgiau
"pastabų" skyrių, likimas
uždėjo ant manęs prieder-
mę būti "Draugo" nuomo-
nių tolesniu išreiškėju. Ne-
siskirsiu nieku nuo savo
pirmtakono. Toje pačioje
vietoje, kurioje skaitytojas
buvo daugiau, kaip per pus-
trečių metų pripratęs jie-
skoti "Red. Pastabų", ras
dabar skyrių, kuriam da-
viau vardą: "Savaitė iš Sa-
vaitės". Šitie straipsneliai
eis be parašo. Juose savaitė
iš savaitės išreiškėsiu sa-
vąją nuomonę apie daiktus,
kurie mane patį interesuoja
ir kurie, mano supratimu,
privaltų interesuoti lietu-
vių skaitančią visuomenę.
Žmonės daug skaito, dar
daugiau girdi. Bet laikra-
ščiai tankių tankiausiai ap-
rašo dalykus iškreiptai, ne-
teisingai, o žmonės su il-
gais liežuviais nušneka be-
veik visados ne tą, ką reikia
pasakyti. Todėl matome, jog
viešojoji opinija neretai klai-
dina žmones, jog apie vieną
ir tą patį atsitikimą atsiranda
įvairių įvairiausių nuo-
monės, jog paprastai tarp
žmonių nematyti teisingų ir
įsveikų nuomonių apie savy-
tarpus santykius tarp vieno
ir to paties krašto gyventojų,
tarp vienos ir tos pačios
autos sąnarių. Nereikia
daug aiškinti, jog žmonių
nuomonės, net pati viešojoji
opininia reikalauja apsau-
s, privalo pasiduoti regu-
laviui. Gi pasekmingiausias
regulatorium yra dora,
reikia laikraštį. Geltonoji
auda — visokie "Kelei-
niai" ir Ko. — neša žmoni-
bi neapsakomą dorišką pra-
tę, kurią šiaip šiaip taip at-
verti tegali vien drąsus, tie-
la mylintis, dori laikraščiai.
Kokios drąsos "Draugui"
truko nuo pat jo įsteigi-
mo "Draugas" bandė visą
katalikų visuome-
nių vadovu. Ar

jam tai visada padavosi —
tai kitas klausimas, bet fak-
tas, kad i Redakcijos Pasta-
bas budavo atkreipiamas ne-
syki kitų laikraščių atida, o
kai kurios pastabos tapo
perspaudintos net rimtuose
laikraščiuose (pav. "Drau-
gijoje"), parodo, jog pasta-
bų rašytojo pastangos ne-
buvo bergždžios, jog jo bal-
sas neskambėjo veltui.

Paimdamas savo globon
"Savaitė iš Savaitės" sky-
rių stengiuosi visame karne
eiti savo pirmtakono pėdo-
mis. Judėsiu tuos pačius
klausimus, statusiu tuos pa-
čius argumentus, — net pa-
tį stilių bandysiu sekti. Ma-
lonaus skaitytojaus mel-
džiu žiūrėti i šitą skyrių,
kaipo i Redakcijos Pastabų
seką.

Protestantai pradeda eiti
katalikų pėdomis.

Praeitą savaitę presbite-
rijonų kunigužiai savo susi-
rinkime Detroito, Mich., nu-
tarė neduoti šliubo persi-
skyleliams, taip pat nejie-
geliams, artimiems gimi-
nėms, kriminalistams ir vi-
siems tiems, kurie galėtų sa-
vas pavojingas ligas perlieti
i savo vaikus. Kad pasek-
mingai įvykinus savo nuta-
rimą, jie sumanė įvesti už-
sakus, vadinasi apsiėmė
skelbti kandidatų i moterys-
tę vardus savo kirkėse arba
laikraščiuose bent per tris
savaites prieš šliubą.

Kas tai? Persiėmimas ka-
talikų bažnyčios papročiais?
Na-gi, skaitytojai, ne kas
kit...

Šešioliktojo šimtmečio re-
formatoriai, atsimesdami
nuo katalikų bažnyčios, at-
metė daugybę suvaržymų,
jaučiamų toje bažnyčioje.
Anų laikų ištivirkusiems po-
nams (kunigaikščiams ir
karaliams-valodvams) ir pa-
kėlusiams maištą prieš savo
dvasišką vyriausybę dvasi-
škams labiausiai nepatiko
suvaržymai moterystėje:
tai artimi giminės negali su-
eiti poron, tai syki vedęs
vieną moterį, negali su ja
persiskirti ir vesti kitą, ir
t. t. Taigi protestonai tuo-
jau išmetė moterystę iš Sa-
kramentų tarpo ir apskelbė
ją paprastu kontraktu, kurį
žmonės padaro liuosu noru
ir kurį tie patys žmonės gali
sutraukti taip-pat liuosu no-
ru, gi senus katalikų bažny-
čios suvaržymus pavadino
kunigų prasiimanymu, idant
ištraukus iš tamsių žmone-
lių kuodaugiausiai pinigų
už visokias dispensas ir in-
dultus. Tokiu būdu paskly-
do pasakos apie kunigų iš-
naudojimą, kurias užsilikę
amžiaus užpakalyje musiš-
kai, atsimesdami "nuo seno-
jo svieto", pasielgė su baž-
nyčia taip, kaip elgiasi ir
šioje valandoje visoki cici-
likai ir laisvamanėliai — pri-
metė bažnyčią žemus, ne-
dorus motyvus — ir atlikta
kruikiu! Biaurią pasaką pra-
platino nesąžiningi žmonės
— ir per keturis šimtus me-
tų buvo kartojama netiesia,
buk Romos kunigijos godu-
mas prasimanęs moterystės
suvaržymus...

Bet pasaka negali turėti
amžino autoriteto. Vėliau ar
anksčiau vis išeina aikštėn,
kad tai pasaka, daugiau nie-
kas. Jeigu gi dar priedams
pasaka yra neteisinga, nedo-
ra — ja pradeda biaurietis
visi doresni elementai. Šita-
me atvėryje, visi rimti mo-
terystės ištigos tyrinėtojai
dar praeitime šimtmetyje
jau pripažino tiesą baž-
nyčiai, o dabar matome,
jog ir patys protestonai,
išbandę per ilgus metus

mams. Kai-kuriuos uždrau-
dimus galima išaiškinti isto-
riškais priežastimis. Pav.
kitados giminės nebuvo
leista vesti saviškę net iki
devintam giminystės laips-
niui. Tokio uždraudimo rei-
kalavo anų laikų visuome-
nės gerovė. Kaip žinoma,
pradedant nuo ketvirtosio
šimtmečio ant Italijos,
Prancijos, Ispanijos ir kitų
Viduržemio marių pakra-
šių ir Vakarų Europos šalių
užplūdo gotai, germanai,
maurai, normenai ir kito-
kios nerandančios romybės
savo tėviškėje gentis. Tie
nuolatiniai užplūdimai bar-
bariškų arba fanatiškų gi-
minių (sulygink musulmo-
nų užplūdinėjimus ant Eu-
ropos, netik sugriovė seno-
vės Romos imperiją, bet ant
jos griuvėsių pastatė naujas
gyvenimo formas — pagim-
dė taip vadinamąjį "gele-
žies amžių", įveisė feudaliz-
mą, davė pradžią net (nenu-
sigaskite, ponai laisvama-
niai!) Ispanijos inkvizicijai.
Štai viena didžiojo tautų
kraustymosi iš vietos i vietą
pasekmių buvo uždraudimai
eiti moterystėn giminėms
net iki devintai kartai. Da-
lykas tame, kad anais lai-
kais Italijoje ir kitose Va-
karų Europos šalyse visu-
menės gerovė reikalavo,
idant užplūdikai kuogrei-
čiausiai susiliety su vietini-
siais gyventojais, ant kurių
jie gavo viršų. Toje visuti-
nėje suirutėje buvo viena
tik galybė, kurios visi lygiai
klausė ir prieš kurią savo
galvą lenkė lygiai visos
įklyvusios i tą sukūrį tau-
tos. Ta galybė buvo katali-
kų bažnyčia. Jinai pasielgė
tikrai motiniškai ir savo
įtėkmę suvaržyto greites-
niam suartinimui ir sulieji-
mui visų patekusių kruvon
tautų. Šitam tikslui atsiekti
tapo sunaudota moterystės
ištiga. Bažnyčia uždraudė
eiti moterystėn saviškiems
(giminėms iki 9-tai eilei) ir
toku būdu privertė įvairių
tautų žmones susimaišyti
vien su kitais. Laikui slen-
kant ir reikalui mažinantės,
šitos rūšies suvaržymai ta-
po pamaži susiaurinami iki
kol tepasiliko uždraudimas
neimti už moterį giminietės
iki ketvirtam laipsniui. Šio-
je valandoje tas uždraudi-
mas, svarbioms priežastims
atsiradus, lengvai nuima-
mas.

Iš šitų trumpų paaiškini-
mų galima numanyti, jog
moterystės klausime bažny-
čia visados vadavosi vien
gamtos reikalavimais ir vi-
suomenės gerove. Šešiolik-
tojo gi šimtmečio protestan-
tai, atsimesdami "nuo seno-
jo svieto", pasielgė su baž-
nyčia taip, kaip elgiasi ir
šioje valandoje visoki cici-
likai ir laisvamanėliai — pri-
metė bažnyčią žemus, ne-
dorus motyvus — ir atlikta
kruikiu! Biaurią pasaką pra-
platino nesąžiningi žmonės
— ir per keturis šimtus me-
tų buvo kartojama netiesia,
buk Romos kunigijos godu-
mas prasimanęs moterystės
suvaržymus...

Bet pasaka negali turėti
amžino autoriteto. Vėliau ar
anksčiau vis išeina aikštėn,
kad tai pasaka, daugiau nie-
kas. Jeigu gi dar priedams
pasaka yra neteisinga, nedo-
ra — ja pradeda biaurietis
visi doresni elementai. Šita-
me atvėryje, visi rimti mo-
terystės ištigos tyrinėtojai
dar praeitime šimtmetyje
jau pripažino tiesą baž-
nyčiai, o dabar matome,
jog ir patys protestonai,
išbandę per ilgus metus

laisvąs moterystės palai-
minimus, pradeda griebties
suvaržymų, kuriuos katali-
kų bažnyčia dėjo ant einan-
čiųjų moterystėn seniai —
seniai, kuomet dar niekam
neateidavo i galvą, jog
"naujalaiskis" mokslas ka-
da nors pagirs ją už tokį dar-
bą.

Neseni Detroito susirin-
kimo nutarimai patvirtino
dar syki tą tiesą, jog ir di-
džiausi fanatikai, aplinky-
bių priversti, atiduoda gar-
bę savo rimtam priešui jei
ne žodžiu, tai bent kad ir ne-
labai sąmoningu darbu.
Presbiterijonų kunigužiai
moterystės klausime prade-
da vaduoties katalikų dva-
siškijos pavyzdžiu...

Svarbus tai ženklas. Svar-
bu taip-pat, jog presbiteri-
jonai kai-kuriose pietų vals-
tijose pradeda steigti sa-
vas parapijines mokyklas.
Ir vėl tai sekimas katalikų
bažnyčios pavyzdžio.

Ar neįdomu?

Centralis Tautų Biuras
Paryžiuje.

Paryžiaus laikraštis "Le
Memorial Diplomatique"
praneša apie susidarymą
"Tautų Centralio Biuro"
(adresas: Office Central Des
Nationalites, 3 rue Tait-
bont, Paris). Biuro genera-
liu sekretorium yra Jean
Pellissier, administrato-
rium — J. Gabrys. Tarp
garbės narių randame du
lietuvius: kun. K. Olšauskį
iš Kauno ir J. Rainį iš Ry-
goš. Kiti garbės nariai Emi-
le Arnaud, G. Azcurate,
Pierre Baudin, Typaldo Bas-
ssia, Bortsev (bulgaras),
George Brandes (visam
pasauliui žinomas kritikas),
gr. Thomas Brassey, Theo-
phile Braga (buvusis Por-
tugalijos prezidentas), Pie-
rre Dupuy, Alfred Fouillee,
A. H. Fried (redaktorius
"Friedenswarte"), d-ras
Gobat, Sigurd Ibsen, Car-
men Karr (redaktorė "Fa-
minalis"), Henri LaFon-
taine, prof. Lamprecht, d-
ras Ch. Lange, Sir John Mc-
Donnell (Anglijos augsčiausio
teismo pirmininkas),
Leo Mechelin (buvusis Fin-
landijos senato pirminin-
kas), sociologas Novikov,
Nilo Peçanha, d-ras Jan
Podlipny (čekas), prof. Ch.
Seignobas, prof. S. Smolka
ir kiti. Vis tai vyrai, žinomi
visiems apšviestiesiems žmo-
nėms iš savo viešų darbų.

Biuro siekis — supažin-
dinti pasaulį su paskirų
tautų etnografija, istorija,
literatūra, daile, ekonomija,
psichologija ir sociologija;
taip-pat suvesti i artesnę pa-
žintį ir prieteliškus savy-
tarpus santykius visas tau-
tas. Biuras leis mėnesinį
laikraštį "Les Annales des
Nationalites" ir šiaip jau
pranešines įdomias žinias
apie tautas jau einančiuose
Europoje laikraščiuose.

Biuras susidės iš: garbės są-
narių, sąnarių įsteigėjų, glo-
bėjų, geradarių ir šelpėjų.
Paprasti sąnariai mokės 25
frankus metams (už ką gaus
dykai "Les Annales des Na-
tionalites"); kitokie nariai
mokės daugiau — pav., są-
nariai įsteigėjai 10,000 fran-
kų vienu sykiu. Pinigus ga-
lima siųsti biurui krasa
augščiau nurodytu antrašči
arba per "Credit Lyonnais".

Paduodami šitą žinią, dar-
syki paraginame gerus tau-
tiečius remti p. J. Gabrio
pastangas, nes ir šitas liu-
ras — kaip ir pirmėsnis liu-
tuvių Informacijos Biuras
— yra šito tai mūsų dar-
baus veikėjo sumanymas.

Dėlei pavadinimo protesto-
nų pastoriaus kunigo.

"Vien. Liet." rašo, jog jau
vis viena: ar katalikų kuni-
gas, ar protestonų pastorius,
ar žydų rabinas, ar mahome-
donų mulla — vis tai esą
"kuingai". Brooklynio orga-
nui truksta gero išauklėji-
mo, sąžiningumo ir net są-
mojo. Ką-ką, bet "V. L." re-
dackija negali apsimesti nie-
ko nežinančią apie skirtumą
tarp kunigų ir rabino. Tą
skirtumą mato visi lietu-
viai. Jeigu tat lietuvis skai-
to laikraštį, kad "kun." Ri-
cheson nunuodijo savo nu-
mylėtine, kad "kun." McFar-
land padarė savo se-
kretorei kriminalinę opera-
ciją, iš kurios jinai numirė,
— tai jam rodosi, kad tie
protestonų kunigužiai yra
katalikų kunigai. Katalikų
dvasiškijai tokiu būdu yra
daroma tyčia didelė ir visai
neuzpelnyta skriauda. Sa-
koma, tyčia, nes mūsų lais-
vamanių organai — tame
skaičiuje ir "Vien. Liet." —
ištiesų tyčia, sąmoningai ir
su pilnu daromosios skriaud-
os atjautimu deda "kuni-
gą" ten, kur jam negali būti
vietos. Prieš šitą tai nedo-
rą nesąžiningumą "Draugas"
anuomet ir protestavo. Nei
vienas lietuvių laikraščio re-
daktorius negali šitame da-
palyke teisintis ignorantija
— ypač negali to daryti p.
Širvydas, kursai kitados pa-
dėjo kun. Katelei statyti
bažnyčią, tai-gi moka at-
skirti kunigą nuo "priče-
rio", mulos, bonzos...

Nusižeminimas savęs iki
Afrikos laukinio žmogaus
ignorantijai "V. L." redak-
toriaus kaltę padaro dar
sunkesne. P. Širv. savo pa-
sielgimu primena aną plėši-
ką, kursai drąskydamas sa-
vo geradari, sako: Gi man
vistiek, ar jis man gerai ar
blogai darė, ar man nieko ne
padarė — draskau jį dėlto,
kad man tai patinka...

Laikraštiniškai savo žė-
mus, laukinius instinktus
privalo suvaldyti, privalo
juos savyje glėžti, o nesig-
girti jais pasaulio akys.

Mūsų "darbininkų užtarė-
jai".

Užėjus straikui Lawren-
ce'o audeklinėse dirbtuvėse,
lietuv. straikininkai meldė
Boston'o lietuvių socialistų
pagelbos. Bostonas, kaip ži-
noma, su aplinkinėmis yra
mūsų cecilikų lizdas: čia gy-
vena garsūs oratoriai, čia
eina net du cecilikų organai,
iš čia skleidžiasi darbininkų
vadavimo iš kapitalistų ver-
gijos spinduliai. Lawrence'o
lietuviai tat turėjo pilną tei-
sę tikėtis, jog Bostono kurs-
tytojai atvažiuos, suorganizu-
s juos, pamokys, kaip
reikia elgties sunkiose va-
landose, prižadės jiems me-
džiagišką pagalbą — žodžiu,
padarys taip, kaip padarė
Ettor, Hoywood ir kiti kitų
tautų socialistai.

Apsigavo.
Pasirodė, kad mūsų cici-
likai moka ginti darbininkų
reikalus, tik salėse, kur ne-
reikia nei pinigų aukoti, nei
praktinųjų patarimų davinėti,
nei policijos bijoties. Kiš-
ties gi i Lawrence'o straiką,
vistiek ką atsirasti pavoju-
je: gali žmogelis i kailį gauti
arba i šaltąją patekti. Gi
prie tokių pasižveistimų mu-
sų cecilikai nepratę...
Jiems tik aukas rinkti revo-
lucijai, išnaudoti darbinin-
kus savo spaustuvėse, kapi-
talistų "Progresą" steigti,
buržujų "Vilijoje" akcijas
pirkties...
Tokie tai mūsų cecilikai.

Protestas!

"Žemaičio" leidėjas Ur-
bonas pasakoja žmonėms
Shenadoryje ir Mahanojuje,
buk jis turis su manim susi-
nešimus ir aš jį pripažįstas
už kunigą. Taigi šiuomi vie-
šai protestuoju, kad aš su
juomi jokių susinešimų ne-
turiu ir jo už kunigą visai
nepripažįstu. Pripažįstu gi
už apgaviką, kurio kiekvie-
nas lietuvis katalikas tur
apsisaugoti.

Kun. A. Staniukynas.

PROTOKOLAS XII-TAS

Pagelbinės Sąjungos Lietu-
vams Immigrantams
Philadelphijoje, Sau-
sio 14 d. 1912 m.

a) Susirinkimą atidarė
kun. J. Kaulakis. b) Persi-
kaityta protokolais ir vieš-
balsiai priimta. c) Priimta
Z. Baranauskienės raportas.
d) Mikas Jocias atsisakė ves-
ti Marijoną Gudačiūtę, ne-
są patyręs ką tai blogo iš
jos pasielgimų. e) Nutarta,
kad Sąjunga patirtų, per
lietuvių katalikų laikraš-
čius, kuriuose miesteliuose
yra lietuviškų biznierių. f)
Nutarta paimti iš Sąjungos
išdo \$15.00 nupirkimui dra-
panų Juozui Šatui, kuriuos
jis apsiima sugrąžinti, kaip
tik spės užsidirbti. g) Petro
Ajaucko ir Antano Armino
pagelbai nupirkta drapanos.
h) Z. Baranauskienei nuta-
ta įvesti telefonas. i) New
Yorko Imigrantų skyriaus
atsakymas gauta pas kun.
J. Kaulakį. j) Nutarta išim-
ti iš bankos \$100.00 imi-
grantų reikalams. k) Parei-
kalavus per laišką V. V.
Strygui pasiūsta Sąjungos
raportas ir kviesta jį ir to-
liaus darbuoties imigrantų
tų naudai ir pavelyta jam
susižinoti su kitų miestų
draugijoms; taip-gi pavesta
jam šitą protokolą pagar-
sinti laikraščiuose.

Knygų peržiūrėjimo ko-
misija išdavė raportą, kuris
rodo tokias skaitlines:
Jeigu buvo \$666.90
Išėigų 609.30

Lieka pas išdininką \$57.60

Rinkta nauja Sąjungos
valdyba; įėjo šios ypatos:
a) Prezidentas — Kun. J.
Kaulakis; b) Vice-prez. —
Jurgis Bieliauskas; c) Ra-
portų sekr. — Jonas G. Ho-
dell; d) Finansų sekr. —
Jurg. Lukošius; e) Išdinin-
kas — Sebastijonas Mon-
kus; f) Imigrantų atsto-
vas — Z. Baranauskienė,
kuriai net su pagimru ap-
rinkta ant senojo urėdo; g)
susirinkimo uždegimas.

J. G. Hodell, sekr.

Susinešimų raštininko
adresas:
Vladas V. Strygas,
3149 E. Miller st.,
Philadelphia, Pa.
arba
P. O. Box 143, Pittston, Pa.

MISIJOS.

Artimoje ateityje gerb.
Tėvas Kazimieras darys Mi-
sijas šiose vietose: Grand
Rapids, Mich., nuo 21-os iki
29-ai Vasario dienai. Chica-
goje, šv. Kryžiaus parapijo-
je, nuo 2-os iki 10-ai Kovo
dienai. Dievo Apvaizdos pa-
rapijoje, Chicagoje, nuo 13-
os iki 21ai Kovo dienai. Šv.
Mykolo Arkaniolo parapijo-
je, irgi Chicagoje, nuo 23-os
iki 31ai Kovo dienai. Mc-
Kees Rock'e, Pa., šv. Vin-
cento parapijoje, nuo 9-os
iki 17-ai Ralandžio dienai.

ŠVIESA IR ŠEŠĖLIAI.

Aušrai sušvitus, nyksta
nakties tamsybės, saulutei
gi užtekėjus tamsybė dingsta
urvuose, olose ir plyšiuose,
lieka vien tik šešėliai,
kurie irgi kiek galėdami
slapstosi nuo saulės užkam-
piuose, pertvoriuose ir t. t.

Užsvietė pas mus Misijos,
tikėjimo saulė teka, bet, sy-
kiu, tai vienur tai kitur, ta-
po spaudos pažymėti šešė-
liai, nudažyti net barbariz-
mais mūsų tamsiųjų brolių,
kaip tai atsitiko Bostone.
Liudni tai atsitikimai, bet,
kadangi buvo vieši, reik
juos aikštėn ir švieson kelti,
kad išnyktų.

Štai, sausio mėnesio pa-
baigoje gerb. Tėvas Kazi-
mieras darė Misijas Wau-
kegan'e, Ill. Kaip paprastai,
Misijų laike, katalikai ne
tik kad nekelia jokių ban-
kietų, pasilinksminimų, bet
visiškai susilaiko nuo svaig-
inančiųjų gėrimų vartojimo.
Taip pasielgė ir Wau-
kegan lietuviai katalikai.
Bet ten yra susitvėrus, taip
vadinama "Lietuvos Sunų"
draugija, kuri pradeda savo
veikimą nuo tvirkimo
žmonių ir darymo lietu-
vams gėdos. Waukegan'o
"Lietuvos Sunų" — begė-
diškai drąsus. Jie sušaukė
mitingą ir nutarimą padarė,
kad paskutinėje Misijų die-
noje iškelti balių. Reik pa-
žymėti, kad grynai katali-
kiškos vietinės draugijos už
leido "Lietuvos Sunams",
tai dienai, savo svetainę!
Mat, kaip ten nesusipratę
net katalikiškos draugijos:
už dešimt dolerių yra pasi-
rižę pragurui parsiduoti!

Neveizint i Misijonarius
persergėjimą, kad balių ati-
dėtų ant vėliaus, Sekmadie-
nyje, paskutinėje Misijų
dienoje, Lietuvos didvyriai
vėl sušaukė mitingą ir antru
atvėju nutarė padaryti va-
kare balių ir pabaudą uždė-
jo ant tų narių, kurie išdris-
tyti eiti ant Misijų užbaigi-
mo. Atėjo vakaras — 7-ta
valanda. Bažnyčia gruste-
prigrusta; nei vieną dieną
nebuvo tiek daug žmonių.
Svetainėje gi, ant baliaus,
šeši ištikimi "Lietuvos Su-
nų". Atsipašau už žodį, ku-
ris yra populiariškas toje
vietoje. Šešių vargšų sura-
minimui, pabaigoje Misijų,
apie 10-tą val. atsirado sve-
tainėje da dvi moters, trys
mergos, viena maža mergai-
tė ir apie 20 vyrų. Kokia
ten buvo muzika, tai nei Sa-
liamonas puikesnės nebūtų
išradęs: viens iš vyrų, tur-
vas — Z. Baranauskienė,
kuriai net su pagimru ap-
rinkta ant senojo urėdo; g)
susirinkimo uždegimas.

J. G. Hodell, sekr.
Susinešimų raštininko
adresas:
Vladas V. Strygas,
3149 E. Miller st.,
Philadelphia, Pa.
arba
P. O. Box 143, Pittston, Pa.

Enciklopedijai reikalinga
statistikos žinių.

Rengiamajai Lietuvių
Enciklopedijai reikalingos
yra žinios iš visų Amerikos
miestų, kiek kuriame gyve-
na lietuvių. Oficialės žinios
Enciklopedijai bus paimta
iš paskutiniojo 1910 metų
Suv. Am. Valstijų cenzo.
Bet kad cenzo žinios ne vie-
nur gali but ne visai tikros,
dėl daugelio priežasčių gal
but parodyta mažiau lie

vių, negu kur jų gyvenama, labai norėtume gauti iš pačių lietuvių žinių iš kiekvienos vietos apie nemamą lietuvių skaičių. Dėlto prašome skaitytojų, kad kiekvienas iš savo miesto duotų žinią, atsakydamas į visus žemiaus surašytus klausimus. Laiškus reikia siųsti adresu: A. Olšewski, Enciklopedijos skyrius, 3252 So. Halstead st., Chicago, Ill.

Surašas klausimų, į kuriuos prašome atsakyti:

1. Vardas miesto, kuriame gyvena...
2. Valstijos...
3. Kiek yra šiame mieste lietuvių šeimynų?
4. Kiek pavienių?
5. Kiek yra iš viso lietuvių, skaitant vaikus ir suaugusius...
- (Iš šiuos klausimus atsakant, reikia paminėti iš kur gauta žinia, ar pats suskaitė, ar taip visų menama ir p.)
6. Ar nuo seniai lietuviai šiame mieste gyvena?
7. Kokius daugiausia darbus dirba?
8. Ar yra lietuvių draugijų? Jeigu yra, kokios? Ir kiek jų?
9. Ar yra lietuvių parapija?
10. Ar turi savo bažnyčią?
11. Kada bažnyčia pastatyta?
12. Ar yra lietuvių mokykla?
13. Jeigu yra, kokios: vaikams ir suaugusiems? Kieno ir kada įsteigta? Kas mokinia?
14. Ar yra knygynas?
15. Ar yra liet. sankrovos, parduotuvės? Kiek ir kokios?
16. Ar yra liet. karčiamų? Kiek?

Atsakymus rašė (vardas ir pavardė rašytojo)

Adresas:

AR VERTA GIRTUOKLIAUTI.

Vienoje gražioje dienoje važiuojau traukiniu iš Mahany City, Pa. į Hazleton'ą. Netoli nuo manęs sėdė, vidurinio amžiaus, vyras su savo pačia. Abudu linksmu ir labai maloniai, tikiai kažką kalbasi. Ant jų veidų veidų spindi romumas ir užganėdinimas. Traukinys sustojo. Ilipa keletas moterų ir vienas jaunas, diktas, gerokai išsigėręs, vyras. Tasai, pamatęs netoli nuo manęs sėdintį vyrą, stačiai traukia, vis kryptuodamas, prie jo. Turbūt jo pažįstamas, tariau sau. Prislinkęs prie jo, ištiesė savo ranką ir riktelėjo:

— Sveikas — gyvas, Petrai! Kaip laikaisi?

— Visai gerai, — atsako anasai. — Ale tu, Jonai, kaip aš matau, šiandien gerokai išitraukęs.

— Tai ką? ar aš neuždirbu? ar negaliu įsigerti? Juk tu žinai, Petrai, kad reikia įsigerti. Negėręs tai žmogus visai durnas. Ir tu, Petrai, ne valgyte valgai degtinė, bet geri.

Ant Petro veido pasirodė nuliudimas ir iš krutinės išsiveržė gilus atsidusėjimas. — Tai ko nosį nuleidai, — kalbėjo toliau išsigėręs Jonas.

— Nuleistumei nosį ir tu, Jonai, kad žinotumei girtuokliavimo kvailumą ir suprastumei blaivybės naudą gumą.

— Tai ir pradėsi jau man prikaityti.

— Visai ne. Kalbu tik teisybę. Juk ir aš kitados girtuokliaudavau, bet susipratau, pamaciau savo kvailumą ir dabar visai negeriu; dėlto tikrai jaučiuosi ramus, smagus ir viso ko pilnas.

— Tai būk jau tu dabar ištikrųjų negeris? — teisinosi Jonąs.

— Taip; negeriu. Sėsk, Jonai, papasakosiu kaip tad man atsitiko. Tu žinai, Jonai, kad kitados gerokai sriuobdavau degtinė.

— Na, kur tau nežinosi. Sriuobdavova abudu pas

Tamošių, — atsakė Jonas.

— Vis neiškęsdavau, — kalbėjo toliau Petras, — nors laišuką, neparagavęs to vandenėlio. Tankiai budavo ant kojų jau nebepastoviu. Vieną kartą taip išitraukiau kad paciti beveik negalėjau. Eidamas jau namon, sumislėjau dar užėti pas savo kaimyną Antaną. Vos tik duris atradau. Kaip tik duris pravėriau, taip ir griuvau išties ant grindų. Buvo Subatos vakaras. Antanas, matydamas, kad jau toliau eiti nebesterpsiu, paguldė mane ir prašė truputį pasilsėti. Kaip atsiguliau, tai tik pajutau kad jau rytmetys. Antanas jau laukė manęs pabundant. Nespėjau akis praverti, kaip nusisypsojęs užminė man apie vakarykščią dieną. — Buvai pusėtinai, — sako, — išitraukęs.

— Veidas mano kaito. Gėda buvo, kad pasirodžiau svetimuose namuose esąs tokiu girtuokliu. Antanas buvo blaivininkas. Todėl, norėdamas mane atvesti gėron pusės, pradėjo aiškinti blaivias girtuokliavimo pasekmes. Girtuoklis, sako, nusiūda prieš Dievą, visuomenę, savo šeimyną ir save patį. Ardo savo materialiską stovį, nes prageria sunkiai uždirbtuosius pinigus, nors ne visus, bet didelę dalį, ir tokiu būdu neturi ką gerai valgyti, bei kuo atsakančiai apsidengti. Girtuoklio pati ir vaikai vaikščioja apdrisę, alkani, tyko by tik sugriebus iš kur duonos kąsnį; kuomet vyras lengvai, bet niekšiška, prageria uždirbtuosius pinigus. Skriaudžia pačią ir vaikus. Kieta, degtinės apkalta, jo širdis neatsižiri ir jų verksmus jisai turi iš to naudą? Jokios naudos. Tik nuodija savo kūną ir mažina sveikatą, kuri senatvėje jam labai atsilieps. Apsvaigina savo protą ir pavirsta į gyvulį, beprotį taip, kad šimtą kartų maloniau žiūrėti į gyvulį, negu į tokį žmogų. Apie girtuoklio šeimynos apšvietimą nėra ką nei kalbėti. Jam sunku duoti keletą centų, kad išlavintų vaikus, sunku nusiųpinti ir paskaityti gerą laikraštį, bet lengva prageriti išky ketelį arba gal kelio liką dolerių! Jis nejaucia, kad gerdamas meta pinigus į balą, išsistato save žmonių išjuokimui bei apšviestųjų tautų nusistebėjimui. Toksai žmogus tiesiog pažemina visą tautą ir kenkia visuomenei. Geriau, kad jisai nebūtų atsiradęs ant šio svieto. O koki-gi girtuoklio atsakomybė prieš Dievą! Skriaudžia savo šeimyną, visuomenę; be to kiek per girtybę buna barnių, muštynių, nesutikimų, keiksmų bei kitokių nedorybių! Sunku net suskaičiuoti. Ar-gi už tą girtuoklį neatsakys prieš Dievą? Kad gerai ta visą apsvaistytų, plaukai jam pačiam ant galvos atsisotų. Bet, ant nelaimės, protas jo apipiltas gėrimais, klaidžioja tamsybėse. Jis to nemato. Matai, Petrai, sako jisai man, koki girtuoklytės baisumai. Visi pirštais rodo. O lengvas dalykas nuo to atsikratyti. Negerk ir vis, kas. Priėjęs stuktėlėjo man į petį ir tarė: Brolai! aš tavę žinau: tu esi išmintingas vyras, tik girtuoklystė apsilėidęs: pamėsk girtuokliaves; įsijadėk negerk bent pusę metų, o paskui patsai pamatysi, kad tai geras dalykas, visai negeris, tik biskis, sako imk protauti. Žinai, Jonuti, aš per visą laiką nei

pusę žodžio neišdrįsau pasakyti. Kaip tik jisai pabaigė savo kalbą, pasiemiau kepturę, padėkojau už nakvynę ir nosį nuleidęs parciupinau namon.

— Na ir tu, Petrai, jo paklausiai? — pratarė Jonas.

— Palauk dar biskis Jonuti, — atkirto Petras. — Parėjau namon. Žiuriu, pati atsisėdus verkia. Vaikai apdrisę, apsupę mamą, prašo valgyti. Graudu net man pasidare. Kas čia daryti? tariau sau. O žodžiai Antano vis ausyse skamba: girtuoklis užsitraukia atsakomybę prieš Dievą, šeimyną... lengva prašalinti... negerk pusę metų... Pradėjau svarstyti jo žodžius. Pagalios nutariau negerti pusę metų, kad ištyrus Antano žodžių teisingumą. Kaip tu manai, Jonuti, kas pasidare po pusės metų? Pilnas buvo, kad pasirodžiau svetimuose namuose esąs tokiu girtuokliu. Antanas buvo blaivininkas. Todėl, norėdamas mane atvesti gėron pusės, pradėjo aiškinti blaivias girtuokliavimo pasekmes. Girtuoklis, sako, nusiūda prieš Dievą, visuomenę, savo šeimyną ir save patį. Ardo savo materialiską stovį, nes prageria sunkiai uždirbtuosius pinigus, nors ne visus, bet didelę dalį, ir tokiu būdu neturi ką gerai valgyti, bei kuo atsakančiai apsidengti. Girtuoklio pati ir vaikai vaikščioja apdrisę, alkani, tyko by tik sugriebus iš kur duonos kąsnį; kuomet vyras lengvai, bet niekšiška, prageria uždirbtuosius pinigus. Skriaudžia pačią ir vaikus. Kieta, degtinės apkalta, jo širdis neatsižiri ir jų verksmus jisai turi iš to naudą? Jokios naudos. Tik nuodija savo kūną ir mažina sveikatą, kuri senatvėje jam labai atsilieps. Apsvaigina savo protą ir pavirsta į gyvulį, beprotį taip, kad šimtą kartų maloniau žiūrėti į gyvulį, negu į tokį žmogų. Apie girtuoklio šeimynos apšvietimą nėra ką nei kalbėti. Jam sunku duoti keletą centų, kad išlavintų vaikus, sunku nusiųpinti ir paskaityti gerą laikraštį, bet lengva prageriti išky ketelį arba gal kelio liką dolerių! Jis nejaucia, kad gerdamas meta pinigus į balą, išsistato save žmonių išjuokimui bei apšviestųjų tautų nusistebėjimui. Toksai žmogus tiesiog pažemina visą tautą ir kenkia visuomenei. Geriau, kad jisai nebūtų atsiradęs ant šio svieto. O koki-gi girtuoklio atsakomybė prieš Dievą! Skriaudžia savo šeimyną, visuomenę; be to kiek per girtybę buna barnių, muštynių, nesutikimų, keiksmų bei kitokių nedorybių! Sunku net suskaičiuoti. Ar-gi už tą girtuoklį neatsakys prieš Dievą? Kad gerai ta visą apsvaistytų, plaukai jam pačiam ant galvos atsisotų. Bet, ant nelaimės, protas jo apipiltas gėrimais, klaidžioja tamsybėse. Jis to nemato. Matai, Petrai, sako jisai man, koki girtuoklytės baisumai. Visi pirštais rodo. O lengvas dalykas nuo to atsikratyti. Negerk ir vis, kas. Priėjęs stuktėlėjo man į petį ir tarė: Brolai! aš tavę žinau: tu esi išmintingas vyras, tik girtuoklystė apsilėidęs: pamėsk girtuokliaves; įsijadėk negerk bent pusę metų, o paskui patsai pamatysi, kad tai geras dalykas, visai negeris, tik biskis, sako imk protauti. Žinai, Jonuti, aš per visą laiką nei

pusę žodžio neišdrįsau pasakyti. Kaip tik jisai pabaigė savo kalbą, pasiemiau kepturę, padėkojau už nakvynę ir nosį nuleidęs parciupinau namon.

— Na ir tu, Petrai, jo paklausiai? — pratarė Jonas.

— Palauk dar biskis Jonuti, — atkirto Petras. — Parėjau namon. Žiuriu, pati atsisėdus verkia. Vaikai apdrisę, apsupę mamą, prašo valgyti. Graudu net man pasidare. Kas čia daryti? tariau sau. O žodžiai Antano vis ausyse skamba: girtuoklis užsitraukia atsakomybę prieš Dievą, šeimyną... lengva prašalinti... negerk pusę metų... Pradėjau svarstyti jo žodžius. Pagalios nutariau negerti pusę metų, kad ištyrus Antano žodžių teisingumą. Kaip tu manai, Jonuti, kas pasidare po pusės metų? Pilnas buvo, kad pasirodžiau svetimuose namuose esąs tokiu girtuokliu. Antanas buvo blaivininkas. Todėl, norėdamas mane atvesti gėron pusės, pradėjo aiškinti blaivias girtuokliavimo pasekmes. Girtuoklis, sako, nusiūda prieš Dievą, visuomenę, savo šeimyną ir save patį. Ardo savo materialiską stovį, nes prageria sunkiai uždirbtuosius pinigus, nors ne visus, bet didelę dalį, ir tokiu būdu neturi ką gerai valgyti, bei kuo atsakančiai apsidengti. Girtuoklio pati ir vaikai vaikščioja apdrisę, alkani, tyko by tik sugriebus iš kur duonos kąsnį; kuomet vyras lengvai, bet niekšiška, prageria uždirbtuosius pinigus. Skriaudžia pačią ir vaikus. Kieta, degtinės apkalta, jo širdis neatsižiri ir jų verksmus jisai turi iš to naudą? Jokios naudos. Tik nuodija savo kūną ir mažina sveikatą, kuri senatvėje jam labai atsilieps. Apsvaigina savo protą ir pavirsta į gyvulį, beprotį taip, kad šimtą kartų maloniau žiūrėti į gyvulį, negu į tokį žmogų. Apie girtuoklio šeimynos apšvietimą nėra ką nei kalbėti. Jam sunku duoti keletą centų, kad išlavintų vaikus, sunku nusiųpinti ir paskaityti gerą laikraštį, bet lengva prageriti išky ketelį arba gal kelio liką dolerių! Jis nejaucia, kad gerdamas meta pinigus į balą, išsistato save žmonių išjuokimui bei apšviestųjų tautų nusistebėjimui. Toksai žmogus tiesiog pažemina visą tautą ir kenkia visuomenei. Geriau, kad jisai nebūtų atsiradęs ant šio svieto. O koki-gi girtuoklio atsakomybė prieš Dievą! Skriaudžia savo šeimyną, visuomenę; be to kiek per girtybę buna barnių, muštynių, nesutikimų, keiksmų bei kitokių nedorybių! Sunku net suskaičiuoti. Ar-gi už tą girtuoklį neatsakys prieš Dievą? Kad gerai ta visą apsvaistytų, plaukai jam pačiam ant galvos atsisotų. Bet, ant nelaimės, protas jo apipiltas gėrimais, klaidžioja tamsybėse. Jis to nemato. Matai, Petrai, sako jisai man, koki girtuoklytės baisumai. Visi pirštais rodo. O lengvas dalykas nuo to atsikratyti. Negerk ir vis, kas. Priėjęs stuktėlėjo man į petį ir tarė: Brolai! aš tavę žinau: tu esi išmintingas vyras, tik girtuoklystė apsilėidęs: pamėsk girtuokliaves; įsijadėk negerk bent pusę metų, o paskui patsai pamatysi, kad tai geras dalykas, visai negeris, tik biskis, sako imk protauti. Žinai, Jonuti, aš per visą laiką nei

pusę žodžio neišdrįsau pasakyti. Kaip tik jisai pabaigė savo kalbą, pasiemiau kepturę, padėkojau už nakvynę ir nosį nuleidęs parciupinau namon.

— Na ir tu, Petrai, jo paklausiai? — pratarė Jonas.

— Palauk dar biskis Jonuti, — atkirto Petras. — Parėjau namon. Žiuriu, pati atsisėdus verkia. Vaikai apdrisę, apsupę mamą, prašo valgyti. Graudu net man pasidare. Kas čia daryti? tariau sau. O žodžiai Antano vis ausyse skamba: girtuoklis užsitraukia atsakomybę prieš Dievą, šeimyną... lengva prašalinti... negerk pusę metų... Pradėjau svarstyti jo žodžius. Pagalios nutariau negerti pusę metų, kad ištyrus Antano žodžių teisingumą. Kaip tu manai, Jonuti, kas pasidare po pusės metų? Pilnas buvo, kad pasirodžiau svetimuose namuose esąs tokiu girtuokliu. Antanas buvo blaivininkas. Todėl, norėdamas mane atvesti gėron pusės, pradėjo aiškinti blaivias girtuokliavimo pasekmes. Girtuoklis, sako, nusiūda prieš Dievą, visuomenę, savo šeimyną ir save patį. Ardo savo materialiską stovį, nes prageria sunkiai uždirbtuosius pinigus, nors ne visus, bet didelę dalį, ir tokiu būdu neturi ką gerai valgyti, bei kuo atsakančiai apsidengti. Girtuoklio pati ir vaikai vaikščioja apdrisę, alkani, tyko by tik sugriebus iš kur duonos kąsnį; kuomet vyras lengvai, bet niekšiška, prageria uždirbtuosius pinigus. Skriaudžia pačią ir vaikus. Kieta, degtinės apkalta, jo širdis neatsižiri ir jų verksmus jisai turi iš to naudą? Jokios naudos. Tik nuodija savo kūną ir mažina sveikatą, kuri senatvėje jam labai atsilieps. Apsvaigina savo protą ir pavirsta į gyvulį, beprotį taip, kad šimtą kartų maloniau žiūrėti į gyvulį, negu į tokį žmogų. Apie girtuoklio šeimynos apšvietimą nėra ką nei kalbėti. Jam sunku duoti keletą centų, kad išlavintų vaikus, sunku nusiųpinti ir paskaityti gerą laikraštį, bet lengva prageriti išky ketelį arba gal kelio liką dolerių! Jis nejaucia, kad gerdamas meta pinigus į balą, išsistato save žmonių išjuokimui bei apšviestųjų tautų nusistebėjimui. Toksai žmogus tiesiog pažemina visą tautą ir kenkia visuomenei. Geriau, kad jisai nebūtų atsiradęs ant šio svieto. O koki-gi girtuoklio atsakomybė prieš Dievą! Skriaudžia savo šeimyną, visuomenę; be to kiek per girtybę buna barnių, muštynių, nesutikimų, keiksmų bei kitokių nedorybių! Sunku net suskaičiuoti. Ar-gi už tą girtuoklį neatsakys prieš Dievą? Kad gerai ta visą apsvaistytų, plaukai jam pačiam ant galvos atsisotų. Bet, ant nelaimės, protas jo apipiltas gėrimais, klaidžioja tamsybėse. Jis to nemato. Matai, Petrai, sako jisai man, koki girtuoklytės baisumai. Visi pirštais rodo. O lengvas dalykas nuo to atsikratyti. Negerk ir vis, kas. Priėjęs stuktėlėjo man į petį ir tarė: Brolai! aš tavę žinau: tu esi išmintingas vyras, tik girtuoklystė apsilėidęs: pamėsk girtuokliaves; įsijadėk negerk bent pusę metų, o paskui patsai pamatysi, kad tai geras dalykas, visai negeris, tik biskis, sako imk protauti. Žinai, Jonuti, aš per visą laiką nei

pusę žodžio neišdrįsau pasakyti. Kaip tik jisai pabaigė savo kalbą, pasiemiau kepturę, padėkojau už nakvynę ir nosį nuleidęs parciupinau namon.

— Na ir tu, Petrai, jo paklausiai? — pratarė Jonas.

— Palauk dar biskis Jonuti, — atkirto Petras. — Parėjau namon. Žiuriu, pati atsisėdus verkia. Vaikai apdrisę, apsupę mamą, prašo valgyti. Graudu net man pasidare. Kas čia daryti? tariau sau. O žodžiai Antano vis ausyse skamba: girtuoklis užsitraukia atsakomybę prieš Dievą, šeimyną... lengva prašalinti... negerk pusę metų... Pradėjau svarstyti jo žodžius. Pagalios nutariau negerti pusę metų, kad ištyrus Antano žodžių teisingumą. Kaip tu manai, Jonuti, kas pasidare po pusės metų? Pilnas buvo, kad pasirodžiau svetimuose namuose esąs tokiu girtuokliu. Antanas buvo blaivininkas. Todėl, norėdamas mane atvesti gėron pusės, pradėjo aiškinti blaivias girtuokliavimo pasekmes. Girtuoklis, sako, nusiūda prieš Dievą, visuomenę, savo šeimyną ir save patį. Ardo savo materialiską stovį, nes prageria sunkiai uždirbtuosius pinigus, nors ne visus, bet didelę dalį, ir tokiu būdu neturi ką gerai valgyti, bei kuo atsakančiai apsidengti. Girtuoklio pati ir vaikai vaikščioja apdrisę, alkani, tyko by tik sugriebus iš kur duonos kąsnį; kuomet vyras lengvai, bet niekšiška, prageria uždirbtuosius pinigus. Skriaudžia pačią ir vaikus. Kieta, degtinės apkalta, jo širdis neatsižiri ir jų verksmus jisai turi iš to naudą? Jokios naudos. Tik nuodija savo kūną ir mažina sveikatą, kuri senatvėje jam labai atsilieps. Apsvaigina savo protą ir pavirsta į gyvulį, beprotį taip, kad šimtą kartų maloniau žiūrėti į gyvulį, negu į tokį žmogų. Apie girtuoklio šeimynos apšvietimą nėra ką nei kalbėti. Jam sunku duoti keletą centų, kad išlavintų vaikus, sunku nusiųpinti ir paskaityti gerą laikraštį, bet lengva prageriti išky ketelį arba gal kelio liką dolerių! Jis nejaucia, kad gerdamas meta pinigus į balą, išsistato save žmonių išjuokimui bei apšviestųjų tautų nusistebėjimui. Toksai žmogus tiesiog pažemina visą tautą ir kenkia visuomenei. Geriau, kad jisai nebūtų atsiradęs ant šio svieto. O koki-gi girtuoklio atsakomybė prieš Dievą! Skriaudžia savo šeimyną, visuomenę; be to kiek per girtybę buna barnių, muštynių, nesutikimų, keiksmų bei kitokių nedorybių! Sunku net suskaičiuoti. Ar-gi už tą girtuoklį neatsakys prieš Dievą? Kad gerai ta visą apsvaistytų, plaukai jam pačiam ant galvos atsisotų. Bet, ant nelaimės, protas jo apipiltas gėrimais, klaidžioja tamsybėse. Jis to nemato. Matai, Petrai, sako jisai man, koki girtuoklytės baisumai. Visi pirštais rodo. O lengvas dalykas nuo to atsikratyti. Negerk ir vis, kas. Priėjęs stuktėlėjo man į petį ir tarė: Brolai! aš tavę žinau: tu esi išmintingas vyras, tik girtuoklystė apsilėidęs: pamėsk girtuokliaves; įsijadėk negerk bent pusę metų, o paskui patsai pamatysi, kad tai geras dalykas, visai negeris, tik biskis, sako imk protauti. Žinai, Jonuti, aš per visą laiką nei

pusę žodžio neišdrįsau pasakyti. Kaip tik jisai pabaigė savo kalbą, pasiemiau kepturę, padėkojau už nakvynę ir nosį nuleidęs parciupinau namon.

— Na ir tu, Petrai, jo paklausiai? — pratarė Jonas.

— Palauk dar biskis Jonuti, — atkirto Petras. — Parėjau namon. Žiuriu, pati atsisėdus verkia. Vaikai apdrisę, apsupę mamą, prašo valgyti. Graudu net man pasidare. Kas čia daryti? tariau sau. O žodžiai Antano vis ausyse skamba: girtuoklis užsitraukia atsakomybę prieš Dievą, šeimyną... lengva prašalinti... negerk pusę metų... Pradėjau svarstyti jo žodžius. Pagalios nutariau negerti pusę metų, kad ištyrus Antano žodžių teisingumą. Kaip tu manai, Jonuti, kas pasidare po pusės metų? Pilnas buvo, kad pasirodžiau svetimuose namuose esąs tokiu girtuokliu. Antanas buvo blaivininkas. Todėl, norėdamas mane atvesti gėron pusės, pradėjo aiškinti blaivias girtuokliavimo pasekmes. Girtuoklis, sako, nusiūda prieš Dievą, visuomenę, savo šeimyną ir save patį. Ardo savo materialiską stovį, nes prageria sunkiai uždirbtuosius pinigus, nors ne visus, bet didelę dalį, ir tokiu būdu neturi ką gerai valgyti, bei kuo atsakančiai apsidengti. Girtuoklio pati ir vaikai vaikščioja apdrisę, alkani, tyko by tik sugriebus iš kur duonos kąsnį; kuomet vyras lengvai, bet niekšiška, prageria uždirbtuosius pinigus. Skriaudžia pačią ir vaikus. Kieta, degtinės apkalta, jo širdis neatsižiri ir jų verksmus jisai turi iš to naudą? Jokios naudos. Tik nuodija savo kūną ir mažina sveikatą, kuri senatvėje jam labai atsilieps. Apsvaigina savo protą ir pavirsta į gyvulį, beprotį taip, kad šimtą kartų maloniau žiūrėti į gyvulį, negu į tokį žmogų. Apie girtuoklio šeimynos apšvietimą nėra ką nei kalbėti. Jam sunku duoti keletą centų, kad išlavintų vaikus, sunku nusiųpinti ir paskaityti gerą laikraštį, bet lengva prageriti išky ketelį arba gal kelio liką dolerių! Jis nejaucia, kad gerdamas meta pinigus į balą, išsistato save žmonių išjuokimui bei apšviestųjų tautų nusistebėjimui. Toksai žmogus tiesiog pažemina visą tautą ir kenkia visuomenei. Geriau, kad jisai nebūtų atsiradęs ant šio svieto. O koki-gi girtuoklio atsakomybė prieš Dievą! Skriaudžia savo šeimyną, visuomenę; be to kiek per girtybę buna barnių, muštynių, nesutikimų, keiksmų bei kitokių nedorybių! Sunku net suskaičiuoti. Ar-gi už tą girtuoklį neatsakys prieš Dievą? Kad gerai ta visą apsvaistytų, plaukai jam pačiam ant galvos atsisotų. Bet, ant nelaimės, protas jo apipiltas gėrimais, klaidžioja tamsybėse. Jis to nemato. Matai, Petrai, sako jisai man, koki girtuoklytės baisumai. Visi pirštais rodo. O lengvas dalykas nuo to atsikratyti. Negerk ir vis, kas. Priėjęs stuktėlėjo man į petį ir tarė: Brolai! aš tavę žinau: tu esi išmintingas vyras, tik girtuoklystė apsilėidęs: pamėsk girtuokliaves; įsijadėk negerk bent pusę metų, o paskui patsai pamatysi, kad tai geras dalykas, visai negeris, tik biskis, sako imk protauti. Žinai, Jonuti, aš per visą laiką nei

pusę žodžio neišdrįsau pasakyti. Kaip tik jisai pabaigė savo kalbą, pasiemiau kepturę, padėkojau už nakvynę ir nosį nuleidęs parciupinau namon.

— Na ir tu, Petrai, jo paklausiai? — pratarė Jonas.

pusę žodžio neišdrįsau pasakyti. Kaip tik jisai pabaigė savo kalbą, pasiemiau kepturę, padėkojau už nakvynę ir nosį nuleidęs parciupinau namon.

— Na ir tu, Petrai, jo paklausiai? — pratarė Jonas.

— Palauk dar biskis Jonuti, — atkirto Petras. — Parėjau namon. Žiuriu, pati atsisėdus verkia. Vaikai apdrisę, apsupę mamą, prašo valgyti. Graudu net man pasidare. Kas čia daryti? tariau sau. O žodžiai Antano vis ausyse skamba: girtuoklis užsitraukia atsakomybę prieš Dievą, šeimyną... lengva prašalinti... negerk pusę metų... Pradėjau svarstyti jo žodžius. Pagalios nutariau negerti pusę metų, kad ištyrus Antano žodžių teisingumą. Kaip tu manai, Jonuti, kas pasidare po pusės metų? Pilnas buvo, kad pasirodžiau svetimuose namuose esąs tokiu girtuokliu. Antanas buvo blaivininkas. Todėl, norėdamas mane atvesti gėron pusės, pradėjo aiškinti blaivias girtuokliavimo pasekmes. Girtuoklis, sako, nusiūda prieš Dievą, visuomenę, savo šeimyną ir save patį. Ardo savo materialiską stovį, nes prageria sunkiai uždirbtuosius pinigus, nors ne visus, bet didelę dalį, ir tokiu būdu neturi ką gerai valgyti, bei kuo atsakančiai apsidengti. Girtuoklio pati ir vaikai vaikščioja apdrisę, alkani, tyko by tik sugriebus iš kur duonos kąsnį; kuomet vyras lengvai, bet niekšiška, prageria uždirbtuosius pinigus. Skriaudžia pačią ir vaikus. Kieta, degtinės apkalta, jo širdis neatsižiri ir jų verksmus jisai turi iš to naudą? Jokios naudos. Tik nuodija savo kūną ir mažina sveikatą, kuri senatvėje jam labai atsilieps. Apsvaigina savo protą ir pavirsta į gyvulį, beprotį taip, kad šimtą kartų maloniau žiūrėti į gyvulį, negu į tokį žmogų. Apie girtuoklio šeimynos apšvietimą nėra ką nei kalbėti. Jam sunku duoti keletą centų, kad išlavintų vaikus, sunku nusiųpinti ir paskaityti gerą laikraštį, bet lengva prageriti išky ketelį arba gal kelio liką dolerių! Jis nejaucia, kad gerdamas meta pinigus į balą, išsistato save žmonių išjuokimui bei apšviestųjų tautų nusistebėjimui. Toksai žmogus tiesiog pažemina visą tautą ir kenkia visuomenei. Geriau, kad jisai nebūtų atsiradęs ant šio svieto. O koki-gi girtuoklio atsakomybė prieš Dievą! Skriaudžia savo šeimyną, visuomenę; be to kiek per girtybę buna barnių, muštynių, nesutikimų, keiksmų bei kitokių nedorybių! Sunku net suskaičiuoti. Ar-gi už tą girtuoklį neatsakys prieš Dievą? Kad gerai ta visą apsvaistytų, plaukai jam pačiam ant galvos atsisotų. Bet, ant nelaimės, protas jo apipiltas gėrimais, klaidžioja tamsybėse. Jis to nemato. Matai, Petrai, sako jisai man, koki girtuoklytės baisumai. Visi pirštais rodo. O lengvas dalykas nuo to atsikratyti. Negerk ir vis, kas. Priėjęs stuktėlėjo man į petį ir tarė: Brolai! aš tavę žinau: tu esi išmintingas vyras, tik girtuoklystė apsilėidęs: pamėsk girtuokliaves; įsijadėk negerk bent pusę metų, o paskui patsai pamatysi, kad tai geras dalykas, visai negeris, tik biskis, sako imk protauti. Žinai, Jonuti, aš per visą laiką nei

pusę žodžio neišdrįsau pasakyti. Kaip tik jisai pabaigė savo kalbą, pasiemiau kepturę, padėkojau už nakvynę ir nosį nuleidęs parciupinau namon.

— Na ir tu, Petrai, jo paklausiai? — pratarė Jonas.

— Palauk dar biskis Jonuti, — atkirto Petras. — Parėjau namon. Žiuriu, pati atsisėdus verkia. Vaikai apdrisę, apsupę mamą, prašo valgyti. Graudu net man pasidare. Kas čia daryti? tariau sau. O žodžiai Antano vis ausyse skamba: girtuoklis užsitraukia atsakomybę prieš Dievą, šeimyną... lengva prašalinti... negerk pusę metų... Pradėjau svarstyti jo žodžius. Pagalios nutariau negerti pusę metų, kad ištyrus Antano žodžių teisingumą. Kaip tu manai, Jonuti, kas pasidare po pusės metų? Pilnas buvo, kad pasirodžiau svetimuose namuose esąs tokiu girtuokliu. Antanas buvo blaivininkas. Todėl, norėdamas mane atvesti gėron pusės, pradėjo aiškinti blaivias girtuokliavimo pasekmes. Girtuoklis, sako, nusiūda prieš Dievą, visuomenę, savo šeimyną ir save patį. Ardo savo materialiską stovį, nes prageria sunkiai uždirbtuosius pinigus, nors ne visus, bet didelę dalį, ir tokiu būdu neturi ką gerai valgyti, bei kuo atsakančiai apsidengti. Girtuoklio pati ir vaikai vaikščioja apdrisę, alkani, tyko by tik sugriebus iš kur duonos kąsnį; kuomet vyras lengvai, bet niekšiška, prageria uždirbtuosius pinigus. Skriaudžia pačią ir vaikus. Kieta, degtinės apkalta, jo širdis neatsižiri ir jų verksmus jisai turi iš to naudą? Jokios naudos. Tik nuodija savo kūną ir mažina sveikatą, kuri senatvėje jam labai atsilieps. Apsvaigina savo protą ir pavirsta į gyvulį, beprotį taip, kad šimtą kartų maloniau žiūrėti į gyvulį, negu į tokį žmogų. Apie girtuoklio šeimynos apšvietimą nėra ką nei kalbėti. Jam sunku duoti keletą centų, kad išlavintų vaikus, sunku nusiųpinti ir paskaityti gerą laikraštį, bet lengva prageriti išky ketelį arba gal kelio liką dolerių! Jis nejaucia, kad gerdamas meta pinigus į balą, išsistato save žmonių išjuokimui bei apšviestųjų tautų nusistebėjimui. Toksai žmogus tiesiog pažemina visą tautą ir kenkia visuomenei. Geriau, kad jisai nebūtų atsiradęs ant šio svieto. O koki-gi girtuoklio atsakomybė prieš Dievą! Skriaudžia savo šeimyną, visuomenę; be to kiek per girtybę buna barnių, muštynių, nesutikimų, keiksmų bei kitokių nedorybių! Sunku net suskaičiuoti. Ar-gi už tą girtuoklį neatsakys prieš Dievą? Kad gerai ta visą apsvaistytų, plaukai jam pačiam ant galvos atsisotų. Bet, ant nelaimės, protas jo apipiltas gėrimais, klaidžioja tamsybėse. Jis to nemato. Matai, Petrai, sako jisai man, koki girtuoklytės baisumai. Visi pirštais rodo. O lengvas dalykas nuo to atsikratyti. Negerk ir vis, kas. Priėjęs stuktėlėjo man į petį ir tarė: Brolai! aš tavę žinau: tu esi išmintingas vyras, tik girtuoklystė apsilėidęs: pamėsk girtuokliaves; įsijadėk negerk bent pusę metų, o paskui patsai pamatysi, kad tai geras dalykas, visai negeris, tik biskis, sako imk protauti. Žinai, Jonuti, aš per visą laiką nei

pusę žodžio neišdrįsau pasakyti. Kaip tik jisai pabaigė savo kalbą, pasiemiau kepturę, padėkojau už nakvynę ir nosį nuleidęs parciupinau namon.

— Na ir tu, Petrai, jo paklausiai? — pratarė Jonas.

— Palauk dar biskis Jonuti, — atkirto Petras. — Parėjau namon. Žiuriu, pati atsisėdus verkia. Vaikai apdrisę, apsupę mamą, prašo valgyti. Graudu net man pasidare. Kas čia daryti? tariau sau. O žodžiai Antano vis ausyse skamba: girtuoklis užsitraukia atsakomybę prieš Dievą, šeimyną... lengva prašalinti... negerk pusę metų... Pradėjau svarstyti jo žodžius. Pagalios nutariau negerti pusę metų, kad ištyrus Antano žodžių teisingumą. Kaip tu manai, Jonuti, kas pasidare po pusės metų? Pilnas buvo, kad pasirodžiau svetimuose namuose esąs tokiu girtuokliu. Antanas buvo blaivininkas. Todėl, norėdamas mane atvesti gėron pusės, pradėjo aiškinti blaivias girtuokliavimo pasekmes. Girtuoklis, sako, nusiūda prieš Dievą, visuomenę, savo šeimyną ir save patį. Ardo savo materialiską stovį, nes prageria sunkiai uždirbtuosius pinigus, nors ne visus, bet didelę dalį, ir tokiu būdu neturi ką gerai valgyti, bei kuo atsakančiai apsidengti. Girtuoklio pati ir vaikai vaikščioja apdrisę, alkani, tyko by tik sugriebus iš kur duonos kąsnį; kuomet vyras lengvai, bet niekšiška, prageria uždirbtuosius pinigus. Skriaudžia pačią ir vaikus. Kieta, degtinės apkalta, jo širdis neatsižiri ir jų verksmus jisai turi iš to naudą? Jokios naudos. Tik nuodija savo kūną ir mažina sveikatą, kuri senatv

CHARLES DICKENS. OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.
(Seka.)

— Ne, tu man užsitikėjai ir liepiai juos turėti, nes tu toks geras, — atsakė mergina, pakutėnusi jį už smakro ir paėmus už alkūnės.

Ir išties taip buvo. Bet nebuvo tai p. Klaipolius papročiui, reik jam atiduoti teisybę, kam nors akiai ir kvailiai užsitikėti. Jis atidavė pinigų Karolinai tuo tikslu, kad jei juos būtų sugavę, tai pinigai būtų atsiradę pas Karoliną ir tas būtų davę jam progą pariparodoti savo nekaltybę kas link jų pavogimo ir būtų jam padėję išsisukti iš bėdos. Žinoma, jis to jai neišaiškino, ir juodu labai meiliai traukė tolyn.

Išpildydamas atsargu, savo plianą, p. Klaipolius nestodamas ėjo tolyn, kol nedaėjo iki Angelui ant Islingtono, kur jisai iš žmonių minios ir daugelio vėžimų gudriai nusprendė, kad jau čia Londonas tikrai prasidėjo. Tik tiek sustodamas, kad pamačius, katros gatvės buvo labiausia prisigrudusios ir dėlei to išvengtinos, jisai perėjo per Šv. Jono kelią ir tuoj įlindo į šonines purvinas gatviukes, kurios traukiasi tarp Gray's Inn Lane ir Smithfieldo, ir pridūoda tai miesto daliai bauriausia išvaizdą visam Londone.

Toms gatvėms ėjo Nojus Klaipolius, vesdamasis su savim Karoliną. Kartais žengęs į šalį, metė akia ant kokio viešbučio, bet pamatęs, kad per daug viešai išrodo jo tikslų, ėjo toliau.

Ant galo jis sustojo pas vieną viešbutį, prasčiausią ir purviniausią visų, kokius jam teko matyti ir perėjęs į kitą pusę gatvės, gerai jį apžiūrėjo ir prielankiai išreiškė savo nuomonę, kad čionai apsinakvosias.

— Duok man pundelį ir nieko neatsiliepk, bene aš pats tave užsnekčią, — tarė Nojus, paėmęs nuo merginos pundą ir užsidėjęs ant pečių. — Koks tu namų vardas? Tris — kas?

— Šlubiai, — tarė Karolina.
— Tris Šlubiai, — atkartojė Nojus, — labai geras vardas. Nagi. Neatsilik nuo manęs ir eik paskui.

Tą pasakęs, jis pastūmė su alkune girgždančias duris ir drauge su mergina įėjo vidun.

Prie baro nieko daugiau nebuvo, tik jaunas žydas, kurs pasirėmęs ant stalo, skaitė suterštą laikraštį. Jis išputė akis ant Nojaus, o Nojus išputė akis ant jo.

Jei Nojus būtų apsirėdęs prieglaudos drabužiais, tai žydui būtų priežastis išversti ant jo akis. Bet jis jau nedėvėjo tų drabužių, tik buvo apsilvilkęs su trumpais trinityčiais, tai rodos nebuvo nieko įdomaus, kad jis atsilankė į viešbutį.

— Ar čia Tris Šlubiai? — užklausė Nojus.
— Tai šitų namų vardas, — atsakė žydas.

— Vienas ponas, kurį eidami iš kaimo sutikova, patarė mums sustoti šioj vietoj, — tarė Nojus, kumštelėjęs Karoliną, gal norėdamas atkreipti jos dėmesį į savo gudrumą, o gal persergėjo, kad neparodytų nuostabos.

— Noriva čia pernaktoti.
— Nežinau, ar bus galima, bet dasižinosiu, — atsakė Barney, nes tai buvo jisai.

— Duok mums kambarį, ir atnešk užkąst šaltos mėsos ir lašuką alaus, kol nedasižinosi, — tarė Nojus.

Barney nuvedė juos į mažą kambariuką ir pastatė reikalaujamą užkandį. Paskui davė keleiviams žinią, kad galės čia pernaktoti. Tą pasakęs išėjo ir paliko malonią porėlę pasidurinti.

Tas užpakalinis kambariukas buvo čia jau už baro, tik pora laipsnių žemiau. Kiekvienas namiškis, tik užtraukęs uždangalą ant stiklinės sienos, penkios pėdos atstuj nuo grindų, galėjo netik matyt svečius anam kambaryj, nesibijodamas būti patėmytu (nes langutis buvo tamšiam užkampy) ir kurį žvelgėjas turėjo įsisprauti, bet daigi pridėjęs ten ausį, galėjo gana aiškiai išgirsti visą pasisnekėjimą.

Namų gospadorius neatitraukė nuo ten savo akių nei ant penkių minučių ir Barney vos tik buvo nuo jų sugrįžęs, kaip štai Faginas, sukydamasis su paprastais savo nakties reikalais, užėjo paklausti, ar čia nėra katro jaunųjų jo augintinių.

— Ša! — tarė Barney. — Svečiai šitam kambaryj?

— Svečiai! — atkartojė senis pašnabzdoms.

— A! Ir da kokie, — pridūrė Barney. — Atvykę iš kaimo ir šiek tiek tavo srytyje, jei neklystu.

Faginas labai godžiai priėmė tą žinią. Užsilpęs ant kėdės, jis atsargiai priglaudė akis prie langelio. Iš tos užslėptos kėtės jis galėjo matyti, kaip p. Klaipolius ima šaltą mesą ir porterių ir duoda po mažą kasnelį kantriai laukiančiai Karolinai, pats gi valgo ir geria iki sočiai.

— Aha! — kuždėjo žydas į Barney, — man patinka to vaikinio išvaizda. Jisai bus mums sugadus. Jau jis moka ir merginą suvaldyti. Buk taip tykus, kaip musė, mano brangus, ir duok man išgirsti, ką jie šneka, — duok išgirsti.

Žydas vėl prispaudė akis prie stiklo ir pakreipęs ausį atydziai klausėsi tokiu gudriu veidu, kokį tik galėtų turėti senas kipsas.

— Taigi aš noriu būti ponu, — tarė p. Klaipolius, ištiesęs kojas ir vesdamas toliau šneka, kurios pradžios Faginas negirdėjo.

— Jau man daugiau nereiks senų grabų, Karolina, bet pono gyvenimas man skirtas. Ir tu busi ponis, jei tik norėsi.

— Aš labai to norėčia, brangus, — atsakė Karolina, — bet negalima kasdieną tuštinti skrynučių ir paskui bėgti nuo žmonių.

— Reiks dėžutes skaldyti! — tarė p. Klaipolius, — ra daigi ir daugiau dalykų be skrynučių valymo.

— Apie ką tu kalbi? — paklausė jo draugė.

— Kišenės, moterų pundeliai, namai, krasos vežimėliai, bankai! — tarė p. Klaipolius, užsidedęs nuo porterio.
— Bet tu, brangus, to visko negali atlikti, — tarė Karolina.

— Taigi turiu surasti tokius sėbrus, kurie tai gali, — atsakė Nojus. — Jie bus mums naudingi ar šioiam ar tokiam atvejui. Ugi tu pati atstoji penkesdešimtis moterų. Aš da nemačiau tokios vylingos prigavikės, kaip tu, jei tik duocia tau valią.

— Dievulėliau, kaip man smagu girdėti tave taip kalbant! — sušuko Karolina, pabučiavus negražų jo veidą.

— Nagi, bus gana to. Per daug nesiglamonėk, kad ne supykčia, — tarė Nojus, labai rimtai išsiliuosavęs iš jos glėbio. — Aš norėčia būti vadovu kokios gaujos. Butų smagu juos valdyti ir matyti juos besisukinant, esant jiems visai nežinomui. Žinoma, jei tik būtų iš to geras pelnas. Kad taip susipažinus su koku to rūšies ponu, tai tuščia jos ir tos dvidešimtis svarų popierėlės, kurią mudu turiva, — ypač kad nei patis gerai nežinova, ką su ją padarius.

Tai ištarsęs, p. Klaipolius pažūrėjo į puodą su porteriu labai gudriom akimi, ir pakliuginęs jį, prielankiai pasididžiudamas dirstelėjo ant Karolinos, ir patraukė gurgšnį. Matomai labai nuo to atsigaivino. Jau buvo besirengias patraukti dar sykį, kaip štai staigus durių atsidarymas ir įėjimas naujo svečio jam pertraukė.

Tuo svečiu buvo p. Faginas. Išrodė labai maloniai ir prisitartinęs žemai linkerėjo. Atsisėdęs prie artymiausio stalo, jis paliepė nusišypsojusiam Barney'ui, kad atneštų ką išsigerti.

— Puiki naktis, tamista, bet peršalta šiam metų laikui, — tarė Faginas, patrynęs rankas. — Matau, iš kaimo tamista?

— Iš kur tą žinote? — užklausė Nojus Klaipolius.

— Pas mus, Londone, nėra tiek dulkių, — atsakė žydas, parodęs į jų kurpes ir pundelius.

— Tamista buklus vyras, — tarė Nojus. Ha! ha! ha! Tik klausyk tu jo, Karolina!

— Ugi reikia buti buklam šitam mieste, mano mielas, — tarė žydas, atmainęs savo balsą į ištikimą kuždėjimą. — Tas teisybė.

Tų žodžių patvirtinimui žydas sudavė sau per nosį su dešinės rankos pirštu. Nojus norėjo padaryti tą pat, bet jam nevisai pasisekė, nes jo nosis buvo per trumpa. Vis tik tiek p. Faginas matyt tą priėmė už pilną pritarimą savo nuomonei ir labai draugiškai jį pavaišino su gėrimu, kurį atnešė Barney.

— Tai geras gėralas, — pastebėjo p. Klaipolius, apsilaižęs.

— Brangus! — tarė žydas. — Kad visada jį gerti, žmogus butinai turi kraustyti dėžutes, kišenių, moterų pundus, namus, ar krasos vežimėlius, arba bankus.

Vos p. Klaipolius išgirdo tą ištrauką iš savo kalbos, kaip puolė atbulas ant kėdės ir pažūrėjo nuo žydo ant Karolinos, visas išbalęs kaip drobė ir baisiai nusigandęs.

— Nepaisyk ant manęs, mano brangus, — tarė Faginas, prisilinkinęs arčiau. — Ha! ha! ha! tai laimė, kad tik aš vienas išgirdau tą netyčia. Didė laimė, kad aš tik vienas.

— Aš to nepaėmiau, — mikčiojo Nojus, jau neskedamas koju, kaip koks neprigulmingas ponaitis, bet kuolabiausia surietęs jį po kede. — Tai jinai tą padarė. Tu turi prie savęs Karolina, žinai, kad turi.

— Vis tiek, kas tą paėmė ir kas tą turi, mano brangus, — atsakė Faginas, vienok vanago akimi dirstelėjo ant merginos ir pundelių. — Aš patsai stoviu ant to kelio, ir užtat tave myliu.

— Ant kokio kelio? — paklausė truputį atsipeikėjęs p. Klaipolius. — Ugi varau tokį pat amatą, — atsakė Faginas, — ir tokie yra šių namų gyventojai. Tu patekai į tam tikrą vietą ir esi visiškai saugus. Visam mieste nėra saugesnės vietos, kaip Šlubiai, tai yra, jei taip man patinka. Taigi aš tariau žodį, ir galite būti ramios minties.

P. Klaipolius mintis gal buvo rami, bet kunas suvis nebuvo toks, nes stailpėsi ir kraipėsi į visas puses ir žiūrėjo ant naujojo savo pažįstamo bauriai ir pažvelgtinai.

— Daugiau dar tau pasakysiu, — tarė žydas nuraminęs merginą draugišku lingavimu ir užtikrinimu, kad jai nieko nebus. Aš turiu vieną tokį draugą, kurs galės pakakinti karščiausius tavo troškimus ir pajms tave tuojau. Tenai galėsi išsirinkti tokią amatą šaką, kokia tau pradžioje geriausia patiks, o paskui visko išmoksi.

— Iš tamistos kalbos išrodytu, kad šneki rimtai, — atsiliepė Nojus.

— Kokią gi naudą turėčia šnekėdamas kitiškai? — tarė žydas, patraukęs pečiaus. — Eik! Norėčia pasakyti tau kelis žodžius nuošaliai.

— Nereikalaujame iš čia išeiti, — tarė Nojus, išpa lengvo vėl ištraukęs kojas iš po kėdės. — Ji tuomsyk nu- neš pundus ant augšto. Karolina! apsižiūrėk apie daigtus.

Be mažiausio niurnėjimo Karolina paklausė to paliepimo, išarto augšta didybe. Stropiai ir greitai jį pagriebė pundelius, o Nojus atidarė jai duris ir žiūrėjo paskui, kol neužlipo ant viršaus.

— Ji gerai suvaldyta, ar ne? — tarė Nojus, vėl atsisėdęs ir tokiu balsu, buk kalbama apie laukinio gyvulio suvaldymą.

— Kuopuikiausia, — atsakė žydas, sudavęs jam per petį. — Tu esi genijus, mano brangus.

— Jei bučia kitoks, tai nebučia čionai atsiduręs, — atsakė Nojus. — Bet jįje tuoj sugrįš, jei gaisuosiva.

— Taigi — kaip tau rodos? — tarė žydas. — Jei nori būti tokiu, kaip tasai mano draugas, tai ar ne geriausia būtų prie jo pristoti?

Toliaus bus.

"Draugo" Agentai.

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st., Pittsburgh, Pa.
K. Strumskas,
190 High st., Brooklyn, N. Y.
Juozas Milašauskas,
Forest City, Pa.
T. Kizevič,
Box 167, Minersville, Pa.
M. Karbauckas,
52 G st., So. Boston, Mass.
J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. S. Allegheny, Pa.
J. Bartosevič,
4417 Marshallfield ave., Chicago, Ill.
M. Urbanavič,
Box 33, Thomas, W. Va.
J. Antanaitis,
Box 22, Swoyers, Pa.
J. Versiauckas,
65 Davidson st., Lowell, Mass.
Juozas Akevičius,
P. O. Silver Creek, Pa.
Vincas Stasevič,
349 Hamilton st., Grand Rapids, Mich.
Jonas Leipus,
1022 Bay st., Superior, Wis.
Pr. S. Karzonas,
2422 W. 69th st., Chicago, Ill.
St. Petruskevič,
223 E. 6th st., Mt. Carmel, Pa.
M. K. Petruskas,
415 Middle st., Kenosha, Wis.
A. Urbanavič,
329 River st., Plymouth, Pa.
Juozas Podžukynas,
1338 S. Canal st., Chicago, Ill.
Dom. M. Andrulionis,
65 Davidson st., Lowell, Mass.
Ant. Tuškenis,
Box 116, Plymouth, Pa.
Julius Bukantas,
77 a Endicott st., Boston, Mass.
Jonas Ramanauskas,
135 Ames st., Brockton, Mass.
B. P. Miškinis,
Box 124, Montello, Mass.
F. B. Versocky,
257 So. 33rd st., So. Omaha, Neb.
Stan. J. Šaban,
Box 239, Lewiston, Me.
Pr. F. Juškevič,
139 Jackson st., Lawrence, Mass.
Jonas Galeckas,
122 So. 1st st., Brooklyn, N. Y.
Kun. A. Ežerskis,
5447 S. Wood st., Chicago, Ill.
A. Kazlauskas,
2227 Forbes st., Pittsburg, Pa.

UNION TICKET AGENCY.

Seniausis Lietuviškas Bankas Sra. Ione
ir Visoje Apimkinėje.
Agentura Laivakortų ant Gerianų
Lindų.
Siuntia pinigų kas dien ir visai da-
tis svieto; taipgi perka ir išmaino ri-
sokius pinigus. Išdirba visokius dok-
mentus Amerikos ir Lietuvos teismuose.
Ofisai atidarytas kas dien nuo 8-tes
ryto iki 9-tes val. vak.
Nedėlioje: nuo 10-tes ryto iki 5-tes
valandai vakare.

Adolf Blau,

Union Ticket Agency,
203 Lackawanna Ave., Scranton, Pa.
Taipgi turime savo krautuveje dau-
gybę visokių maldaknygių ir svietikų
knygų visokiose kalbose.

TELEFONAI: Naujas 303 — Bell 668

Jau laikas užsisakyti 1912 metams
Geriausias Lietuviškas-Katalikiš-
kas Laikraščius.

"SALTINIS"

"SALTINIO" kaina:

Lietuvoje ir Rusijoje: Amerikoje:

Metams 3 rb. — k.	Metams 4 rb.
9 mėn. 2 rb. 25 k.	9 mėn. 3 rb.
6 mėn. 1 rb. 50 k.	6 mėn. 2 rb.
3 mėn. — rb. 80 k.	3 mėn. 1 rb.

Norint permainingi adresą, reikia atsiųsti 20 k. ir būtinai senąjį ad-
resą, kuriuo buvo gaunamas laik-
raštis, arba jojo kopiją.

Siunčiant į Redakciją laiškus ir
pinigus reikia padėti šitoks adre-
sas:

"SALTINIO" REDAKCIJA.
SEINAI, SUV. GUB.
RUSSIA.

Tikras Lietuviškas Agentas.

Malonų viengendai lietuviai ir lie-
tuvaitės! Jei norit turėti lengvą ir lai-
mingą kelionę į seną tėvynę Lietuvą ir
nenuorit būti nukrautiems atvažiavus
New Yorkan, tai kreipkitės tiesiog pas
G. Bartasių. Jis visiems žinomas geras
žmogus, užlaiko du ofisus: vieną Bos-
tone, antrą New Yorke. Parodoja
laivakortes ir visas pasaulio dalis ant
drūbiausių ir greičiausių laivų ir už
pigiausias kainas. Siunčiamas pinigų ir
išmainome ant amerikoniškų. Paru-
pina guberniskus pasportus iš Konsu-
lio. Pasaždomo keleiviams kambarius
dėl naktynės ir suteikiamas kiekvienam
visokias svarbias žinias udykų.

GEO. BARTASIUS,

Agentas,

261 W. Broadway, So. Boston, Mass.

558 Broome str., New York City.

M. A. Norkunas,

Vienatinis Lietuvis Išdirbėjas

visokių ženklu
draugystem. o y-
patingai: kordaru
guzikučiu meta-
liavų, anameliotu
ir padengtu cellu-
loid'u, šarpu, ve-
liavų ir karunu.
Man pavestus dar-
bus atlieku artis-
tiškai.

M. A. Norkunas

162 PROSPECT ST., LAWRENCE, MASS.

Vienatinis Lietuvis Kostumeriszkas KRIAUCIUS ATHOL'E

Siuva Visokius Vyriškus ir Moteriškus Rūbus.
Kiekvienam pritaikau pagal jo norą ir pasiuvu
pagal naujausias madas. Išplauau, išvalau, išproi-
nu ir sutaisau senus vyriškus ir moteriškus rūbus ir
iš senų padarau kaip naujus.
VISA DARBA GVARANTUOJU.
Iš aplinkinių miestelių atvažiuojusiems užsiste-
liuoti siutus, apmoku kelionės lėšas neviršian 75c.
Reikale kreipkitės pas savo tautietį, o busite už-
ganėdinti.

PETRAS BUZEVIČIUS,

252 SOUTH ST., ATHOL, MASS.

TĖMYKITE LIETUVIAI.

Kelionė per jures. Tūkstančiai
tūkstančių mūsų tautiečių ke-
liauja į prigitą šalį ir iš tenai
atgal į Ameriką, o visi labiausiai
užganėdinti, kurie perka laivakor-
tes pas:

Jona Nemeth'a

O kodėl? Nes turi gerą prižiū-
rėjimą, parankią kelionę, kad tar-
tum kaip ir pačios kompanijos bu-
tų pirke laivakortes. Siuntimas pi-
nigų greičiausias ir pigiausias pa-
saulj.

3 N. MAIN ST.,

WILKES-BARRE, PA.

Honover Brewing Co.

Grynas

Elius, Alus ir porteris.

TIKRAS LENKISZKAS LAGER.

Atkreipkite savo atidą į produktą, Jusų tautiečių iš-
dirbama. Sandėliai Buttonwood, Wilkes-Barre ir
Naticke, o bravoras Danvillej.

Emil Malinauskas, Manageris ir Prezidentas

Abu telefonai.

PIRKITŲ LABAI NAUDINGAS KNYGUTES

PO VARDU

„Naminis Vaiku

Auklėjimas“

IR

„Katekizmas Apie

Alkoholiu.“

Kainuoja po 12c. su persiuntimu. Pelnas eis instei-
gimui našlaičių prieglaudos. Galima gauti pas

Kun. A. Staniukyną,

4557 So. Wood St., CHICAGO, ILL.

Lietuviškųjų Sv. Kazimero

Seseru Seminarija

CHICAGOJE.

Lietuviškosios Sesers priima pas save mer-
gaites mokimui ir išauklėjimui. Seminarijo-
je prie regulieriškojo mokslo, arba ir atsky-
rium, yra mokymas, muzika, pašymas, siuvi-
nėjimas ir taip toliau.

Reikale meldžiama kreipties prie Motinos
Perdėtinės šiuo antrašu:

Mother Superior,

ST. CASIMIR'S SEMINARY,

6700 Rockwell St., Chicago, Ill.

Reikale meldžiama kreipties prie Motinos
Perdėtinės šiuo antrašu:

Mother Superior,

ST. CASIMIR'S SEMINARY,

6700 Rockwell St., Chicago, Ill.

Reikale meldžiama kreipties prie Motinos
Perdėtinės šiuo antrašu:

Mother Superior,

ST. CASIMIR'S SEMINARY,

6700 Rockwell St., Chicago, Ill.

Reikale meldžiama kreipties prie Motinos
Perdėtinės šiuo antrašu:

Mother Superior,

ST. CASIMIR'S SEMINARY,

6700 Rockwell St., Chicago, Ill.

Reikale meldžiama kreipties prie Motinos
Perdėtinės šiuo antrašu:

Mother Superior,

ST. CASIMIR'S SEMINARY,

6700 Rockwell St., Chicago, Ill.

Reikale meldžiama kreipties prie Motinos
Perdėtinės šiuo antrašu:

Mother Superior,

KALIOŠAI.

Vienaveiksmė komedija.

Lenkiškai parašė J. Fredro.
Lietuviškai išvertė P. Dobilėlis.

Veikėjai:

Leandras Inickis, Karolius Butaitis,
Balbina, jo sesuo, jo seserėnas.
Emilė, jo duklė, Zuzė, tarnaitė Inickio.
Pilypas Filaitis, Berniukas, iš sankrovos.

Visa kas dedasi mieste, būte p. Inickio.

Inickis. Ir būtinai tuojaus ant alaus. Na imk (duoda jam 6 grašius). Šitą porą pastatyk pas duris. (Berniukas renka kaliošus į pundelį; vieną porą palieka ir stato pas duris gilumoj ir išeina).

Inickis. 5 rublius 60 kap. ir 6 grašius velniai paėmė iš malonės to pono, bet nors dabar turiu kaliošus su matoma žyme (ženklų). Juk kas mėlyna, tai nė raudona ir ne žalia.

VI REGINYS.

Inickis — Zuzė.

Zuzė (įeina gelme (giluma) turėdama vienoj rankoj laišką, antroj porą kaliošų). Meldžiu dauggalio pono, čionai atnešė koksai tarnas laišką ir porą kaliošų.

Inickis (indamas laišką). Aha, laiškas ir kaliošai. (atplėšia laišką ir tykia skaito). Dovanojimo, atleidimo... pervėlai, tamstele, pervėlai. Vakar reikėjo žiūrėti; šiandien turiu slogą ir naujus kaliošus. Bet koks mandagus žmogus, išpuola atrašyti. — (į Zuzę) Pasakyk tam tarnaičiui, kad palauktų, o kada suskambinsiu ateik čia.

Zuzė. Prie patarnavimų (nueina per gilumą).

VII REGINYS.

Inickis (vienas, sėdasi prie stalelio po kairės ir rašo). Gerbiamasai Pone! Neapsakomai gailios, kad tarp mus atsitiko nesupratimas. (kalba). Nesupratimas, ne, tai nebuvo nesupratimas, nes niekadės nesutarėm... žinoma, nes kad būtumėm buvę susitarę, nebūtų apmainęs kaliošų. Sugadintas ketvirtis (plėšo jį ir rašo). "Gerbiamasai Pone, neapsakomai gailios, kad tarp mus atsitiko... (kalba) Kas-gi, po velniais, atsitiko tarp mus? (patylėjęs) jau turiu! (rašo) atsitiko nesavaimi apmaina kaliošų. Ačiu už parsisuntimą man savųjų". (kalba). Dar turiu dėkoti (rašo) "bet jais naudoties negaliu, kadangi mano taisyklės nepaveldija man imti ant kojų sykį apmainytų kaliošų, todėl gražinu juos Tamstai dėl susitvarkymo. Savuosius gali Tamsta atsiimti kiube, kur juos palikau nepaliesčius". (kalba) Kad kairiąją koją idėjau nepažins. (rašo) "Pasilieku su pagarba ir t.t." (idėjamas laišką vokal). Taip, atrašiau mandagiai, o prie to, daviau tam poneliui pamokslėlį; tegul žiuri kitą sykį po kojoms... Dabar dar tiktai adreso... Bet... bet... kaipgi jis vadinas? (Žiūrėdamas į apturėtą laišką). Neaiškų turi parašą... Bo... Bu... rodosi kad Butaitis, bet ar su "o", ar su "u" rašosi negaliu perskaityti... Padėsiu u, tai bus mandagiau. (adresuoja ir skambina, paskiau stojis į įeinančią Zuzę). Atiduok šitą laišką ir kaliošus tam tarnaičiui, tegul įteikia juos savo ponui.

Zuzė. Gerai pone (išeina).

Inickis (trindamas rankas). Turi pamokslėlį, la... la... labai... Atš!... džiaugiuos.

VIII REGINYS.

Inickis — **Filaitis** (nuo pradžios lig galo reginio visados rūpinas buti po kairiosios rankos Inickio, iš ko kyla tarp jų minkštos ceremonijos).

Filaitis (pabrazdinęs įeina ir vėl brazdina į duris). Ar galima?

Inickis. Ką mano akis mato!... Mylimas ponas Pilypas (sveikina suspaudamas ranką).

Filaitis. Atsiprašau, tūkstantį sykį atsiprašau, kad drįsau taip įeiti, bet nebuvo nieko priešpakajuje.

Inickis. Priemenė, mylimas tamsta, priemenė, nes čia priešpakajo nėra.

Filaitis. Tatai priemenė, atsiprašant.

Inickis. Didelis neparankumas, labai didelis neparankumas! Bet ką daryti, kitokio būto negalėjau gauti.

Filaitis. Bet-gi čia pas tamstą labai gražu. (į šalį) Girkim ir tyrinėkim vikriai.

Inickis. Pas mus dar apie patogumą neturi supratimo. Viešbutį, Vienoje, turėjau priešpakajį... na teisybė, kad man išten tapo pavogtas plosčius, bet priešpakajis buvo. — Sėskis-gi mylimas tamsta, Pilypai, labai meldžiu.

Filaitis. Labai meldžiu paskui pono.

Inickis. Esu juk pas save namieje (ceremonijuojasi).

Filaitis. Meldžiu.

Inickis. Labai meldžiu.

Filaitis. Tatai dėlei įsakymo, bet atsiprašant po kairės... po kairės mylimas tamsta, nuo to neatsisilinsiu. (Sėdasi ant kanapos, Inickis po dešinės, Filaitis po kairės nuo reginio).

Filaitis (į šalį). Tyrinėkim vikriai. (balsiai) Tatai mylimas tamsta, dėl tos priežasties, jei taip drįsiu išsireikšti, atvažiavai ant visos žiemos.

Inickis. Taip yra, ant visos žiemos.

Filaitis. Turbūt su tikslu įžengdinimo į sietą savo gražios dukrelės? Kaipgi vardu, jei galiu paklausti?

Inickis. Emilė.

Filaitis. Emilė, vardas, atsiprašant, viliojantis.

Inickis. Atvažiavau dėl užbaigimo jos auklėjimo, nors, galiu pasigirti, kad yra išmokslinka (išlavinta). Fiu, fiu, griežia, tamsta, sonatus, net baismus ima; pašo gipsinius aniolėlius (siųsdamas pabučiavimą ir orą) net malonu. (atsitrankdamas ir eidamas prie stalelio po kairės).

O, pats ponas pažiūrėk. (Filaitis atsisistojo ir paskui už jo pereina kairėn pusėn taip, jog kada Inickis atsigręžia su Toliaus bus.

Pajieškojimas.

Pajieškau savo brolio Mikolo Zako, Kauno gub. ir pavieto, Ariogalos parapijos, Noliačių sodžiaus. Tris metai kaip Amerikoje; pirmiau gyveno Brooklyn, N. Y. Jis pats ar kas kitas teiksitės duoti žinią adresu:

Mr. Tadeušas Zakas,
185 Maple Ct.,
Kenosha, Wis.

Pajieškau savo tikro brolio Stanislovo Mileškos, Kauno gub., Šiaulių pav., miestelio Vieksnių. Jis pats ar kas kitas, apie jį žinąs, tepraneša adresu:

Mr. Fr. Mileška,
Box 204 Girardville, Pa.

VARGONININKAS

mokąs vesti chorą bažnytinį ir svietiską, blaivus, turįs geriausius kunigų paliudijimus, jiesko vietos; galiu būti ir zakristijonu. Antrašas:

F. M.—ka,
Box 204 Girardville, Pa.

PASISEKIMO SANLYGOS.

Laike karės su Indijonais, Majoras Hodson rašė savo draugui: "Jei man pasiseks Indijoje, tai tik pasidėkojant geram virškinimui". Jis suprato, kad gera sveikata, tai raktas prie pasisekimo. Beveik kasdieną mėšmatome žmones, nustojančius savo karjeros tik dėlei prastos sveikatos, prasto virškinimo. Mės primename, kad Trinerio Amerikoniškas Elixiras iš Bitter Vyno yra geriausia gyduolė nuo nevirškinimo. Vartok jį, kaip tik neteksi apetito ir eisi lengvyn. Jis priduos tavo organizmui stiprumą, pataisys virškinimą, panaikins prietvarą, galvos skaudėjimą, reumatizmą ir neuralgiją. Geras yra nuo anemijos, nerviškumo, netekimo jėgų ir svarumo, taipogi nuo pilvo ir žarnų ligų. Aptiekose. Jos. Triner, 1333 —1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

GERA PROGA.

Gramatika angliškios kalbos mokytiš be mokytojo, 174 puslapių, drutai apdaryta \$1.00
Aritmetika, mokinis rokundų be mokytojo, su paveikslais, drutai apdaryta, 128 puslapių. 35c.
Vaikų Draugas, mokytiš skaityti ir rašyti be mokytojo, 64 pus. 15c.
Naujas budas mokytiš rašyti be mokytojo (kurie jau moka skaityti druka) 24 puslapių 10c.

Viso \$1.60

Kas atsiųs iškirpęs šitą apgarsinimą iš "Draugo" ir \$1.00 per Money Order, tai gaus visas 4 knygas ant 60c. pigiaus.

P. MIKOLAINIS,

Box 62, New York City.
(21 04)

Nauji Raštai.

"Lietuvių Žurnalas". No. 1. Metai I. Chicago, Ill. Tai mėnesinis laikraštėlis, mažo formato, 8-ių puslapių; kainą 50c. metams. Turinys silpnokas ir neįdomus. Leidžia P. M. Kaitis.

Ligonų prietelis arba dvysiški skaitymai prie ligonių ir mirstančių. Parašė kun. Domininkas Pocius, Gaurės klebonas. Su dviem priedais: I. Amžiną atilsį arba skaitymai prie numirusių. Sustatė Žalia Ruta. II. Kaip daryti geras ir neįsigrūnamasai testamentas. Parašė kun. Dom. Pocius. Kaunas. 1911 m. Pp. 234. Kietais apdarėliais. Kaina 85 kap. (Šv. Kazimiero drjos leidinys No. 102).

Šv. Pranciškaus žiedai. Švento Kazimiero drjos leidinys No. 110. Kaunas, 1911 m. Pp. 84. Kaina 45 kap. Toje knygelėje aprašoma iš šv. Pranciškaus gyvenimo žymesni prietikiai.

Teatras žmonijos gyvenime. Brošiūra. 32 pusl. Žmonių Knygyno išleidimas: lėšos brolių Baltrušaičių, Pittsburgh, Pa. Kaina nepažymėta.

Farma ant pardavimo.

10 margų farma, juodžemis, be akmenų, upelis visada bėga, arti miestų, netoli visokių fabričių, visada darbai gerai eina. Naujos stubos ir tvartai.

Yra visi padarai ir vežimai, 1 karvė, 1 arklys, 100 vištų, 100 kiaulių; kiaulėms maistą iš miestų uždyką gaunam iš hotelių. Gali įstot iš sykio ir gyventi; įmokė kiek, o likusius ant išmokėčių, jeigu nori. Pardodu dėlto, kad kitų dideliu būniu užsiimu. Atsiųskit ant šio adreso:

Jonas G. Bauser,
356 So. Main st.,
Waterbury, Conn.
(7 01)

Feeling "Fit" Every Day

Influenzos aru. imedies užpuolimai naktimis arba kosulys ir diegimai jūsų raumenyse iš nusidirbimo, nepaguldys jus, jeigu turėsit Dr. Richter'io Pain-Expellerį savo namuose ir tuojaus imsite vartot. 25c. ir 50c. aptiekose. Sergėkis pamėgdžiotų vaistų.

F. M. RICHTER & CO., 215 Pearl Street, New York
Richter'io Congo Pillas yra garso nuo vidurių sukėlėjų. 25c. ir 50c.

Prašome užsisakyti pirmąjį lietuvių grynai literatūros laikraštį

„VAIVORYKSTĖ“

"Vaivorykstė" eis tuo tarpu keturis sykius per metus, knygomis po 200 puslapių kiekviena, didelio formato.

"Vaivorykstė" bus dedamos apysakos, dramos, novelės, eilės. Rašyti "Vaivorykstėn" pakviesti visi geresnieji mūsų rašytojai, taip senesnieji, taip jaunesnieji, iš kurių daugelis jau pasisakė, kitų pasikadėjimo laukiame. Beto "Vaivorykstėje" bus platus kritikos ir recenzijų skyrius. "Vaivorykstė" redaguoja p. Liudas Gira. Pasistatęsi sau tikslą auginti tautos literatūrą, "Vaivorykstė" stengsis visu pirma duoti originalių mūsų rašytojų veikalų, bet ne vengs kartais ir žymesniųjų svetimausių raštijos žiedų.

"Vaivorykstėn" leista programa labai plati ir mes ilgainiui, besidauginant skaitytojų skaičių, ją plėsim ir tobulinsime.

Tuo tarpu iš "Vaivorykstės" emėjai galės pasidaryti per metus didelę knygą-almanachą 800 puslapių, kur turės indomųjų nesestančių dalykų.

"Vaivorykstės" leidėjas JONAS RINKEVICIUS. Kaina metams 3 rub. 50 kap., užsienyje 5 rubl. Atskirai parduodamų knygų kaina 1 rub. 20 kap.

Redakcijos ir administracijos adresas: Vilno, Tatarskaja g-vė No. 12-14. Lithuania—Russia.

Nemanyk,

kad tas mažas kutenimas gerklėje arba kad mažas krunkštimas kosėjimas yra niekai. Šitie apsirėikimai parodo greit ateisiantį pavojų. Stverkis gydyties rimtai ir nuosekliai su

Severos Balsamu

Plaučiams

(Severa's Balsam for Lungs)

25 ir 50 centų

Jis gydo, ramina
Ir sveikatą grąžina.

Kudikiai

verkia, nerimsta ir negali miegoti, jaigu juos duria diegliai, jaigu jie negali vėjuoti ir p. Tokiuose atsitikimuose motinos duoda vaikams

Severos Maloniuosius

Laszus

(Severa's Soothing Drops)

Duodant jų po truputį pagal nurodymų išrašytą ant buteliuko, greit pranyksta visokie skausmai.

Gryni, nekenkia, ištikimi!

Mokestis 25c.

Vaikai

taippat kaip ir suaugusieji žmonės, isigija vidurių užkietėjimą, pagėdimą. Labai švelnios o betgi pasekmingos gyduolės nuo panašių nesveikimų.

Severos Loxotonas

(Severa's Laxoton)

Šitos gyduolės yra skanios ir todėl patartina jas vartoti vaikams ir silpnoms moterims. Nedrasko vidurių.

Mokestis 25c.

Severos gyduolės pardavinėja visi aptiekoriai; jeigu neturi, gali gauti. Jeigu vietoj Severos gyduolių duotų tau kokias kitas, tai neimk. Žiūrėk kad būtų ant pakelio padėta pavardė "Severa". Daktariški patarimai per laiskus dykai.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Prašome parsiisųzdinti 1912 metams mėnesinį leidinį

„TEATRA“

"TEATRAS" eina knygutėmis po 3-264 pusl. už mėnesį. "TEATRE" spausdinama taip, origaliai taip, ir verstini, jau dramos cenzūros leisti jie vaidinti, scenos veikalai.

"TEATRO" kaina:

Lietuvoj ir visoj Rusijoj 3 r. metams, Užsieniuose 4 r. metams.

"TEATRO" adresas: Vilnius, 2-oi Ponomarski No. 14.

"Teatro" Redakcija.

Užsisakykite 1912 metams PIGIAUSI LIETUVIŲ LAIKRAŠ „ŽEMDIRBI“

TI

"ŽEMDIRBYs" 1912 metais eina du kartu per mėnesį.

"ŽEMDIRBYs" 1912 metais be ukio žinių spausdina žinias iš Lietuvos ir viso pasaulio, gražias apysakutes, papuolierius mokslo straipsnius, gražius keliučių po įvairius pasaulio kraštus aprašymus, eiles, juokus ir d. k. Rašoma gi visa tai kuo-suprantamiausia, kad ir jokio lietuvių laikraščio ligšiol neskaityt žmogus lengvai galėtų jį suprasti.

"ŽEMDIRBYs" drąsiai ir atvirai. gina lietuvių teises Bažnyčioje

"ŽEMDIRBYs" stengsis įsikverbtį į tas lietuvių pirkias, kuriosna ligšiol jokis lietuvių laikraštis nebuvo dar užklydęs.

"ŽEMDIRBYs" — pigiausias laikraštis. Jo kaina: Lietuvoj ir Rusijoj met. 1 r. 20 k. Lietuvoj ir Rusijoj 1/2 met. — 60 k. Užsieniuose metams 1 rb. 60 kp. Užsieniuose 1/2 metų — 80 kp.

Vienas numeris pažiūrėti siunčiamas visiems dykai.

"ŽEMDIRBIO" adresas: Vilnius, 2-oi Ponomarski No. 14.

DR. ALEX. O'MALLEY
(SPECIJALISTAS)

RUPTURA

Yra išgydoma Chemiško-Elektro metodu. Be peilio—be operacijos.

Dėkingumo paliudijimai nuo dėkingų žmonių.

Abneris Welshas sako:

kad po daug metų kentėjimo įkrios uputros jis visai buvo išgydytas per Dr. O'Malley, ir dabar visai nenešioja raiščių, nes jau nėra reikalo. Mr. Welsh yra superintendentu Jackson—Woodin Car Works, Berwick, Pa., ir jo žodis daug reikšia, kurie turi panašius kentėjimus. Jis nebuvo atitraktas nuo jo kasdieninio užsiėmimo, kuomet buvo gydomas, išskyrus tą laiką, kada turėjo būti Dr. O'Malley'o office, kur buvo gydymas nauja metodu, nevertojant nei peilio, nei operacijos. Šintai paliudijimų galima matyti office nuo išgydytųjų.

Dr. O'Malley'o nauja gydymo metoda tikrai yra LIUOSA nuo visų pavojų. Nėr piauštimų, nėr skaudėjimų, nėr operacijų. Nereikia apiešiti darbą. Nereikalauja raiščių kada jau išgydytas.

Skaityk, ką sako išgydyti Pacientai apie Dr. O'Malley'ą.

Unijos Dokų užveisdėtojas Raubso Kasyklų, Luze... Pa. sako:

Courtland, Pa., Nov. 26, 1911.

Brangus Dr. O'Malley:

Aš rašau Tamistai šį laišką, kad pranešti Tamistai, jog aš rekomenduoju Tamistą kiekvienam Ruptura sergantiui; kadangi aš buvau baisiam padėjime, bet nuo Tamistos vaistų likau visiškai išgydytu. Aš duodu pavėlijimą pavartoti mano vardą, kad ir kiti ligoniai gali būti išgydytais.

Ad. Kuttenger,

Box 131, Luzerne, Pa.

Raiščiai prašalinami ant visados.

Dr. Alex. O'Malley

(Specialistas)

Knygelė apie išgydymą Rupturos per Elektro-Chemišką metodą siunčiama už 2c. paštine markė.

NAMU OFFISAS.

158 So. Washington St.,

Wilkes-Barre, Pa.

Ten, kur galite rašyti ir kalbėti lietuviškai.

—NAUJA KNYGA—

BIBLIJA

arba šv. Raštas išleistas. Tik vienas šitas šventraštis yra katalikiškas.

Kaštuoja \$2.15 persiuntmui.

Adresas:

REV. S. PAUTENIUS,
SHENANDOAH, PA.

R.H. Morgan

Išdirbėjas Kepu-

rių, Kukardų, Vė-

liavų, Antspaudų,

šarpų ir kitų tam

panašių dalykų.

Reikalauk Kata-

liogo..

R. H. MORGAN,

13 N. Main St.,
SHENANDOAH, PENN'A.

Apsisaugok Spekulantu

Jie gali tave pasigauti išpardavimų laike, kadangi mano lenktiniuotojai ž mutinėse krautuvėse visai nepaiso kokius "daiktus" jie vartoja, kurie bu-

vo supirkti kaip tik išpardavimams

Bet prie jų mekleriško neva jums patarnavimo, leisk man duoti tau šį tie-

sų patarimą, pasikabink jį kur visada gali jį matyti.

Rosenthal'io Rubai Lėsuoja Mažiau kaip Išpardavimo Rubai ir Žiurėk

Daugiau!

Mano Siuntai ir Overkotai nuo \$10, \$15, ir \$20 yra visame puikiausia šiame

klonyje — tik žiūrėk, kokius šlamštus tu rasi ant išpardavimų ir žiūrėk ko-

kiaus aš tau veliju nešioti — ką tamsta ištikro turėtumei nešioti.

LOUIS ROSENTHAL

ANT KIRBY'S

Vietinės Žinios

(Iš Wyomingo klonio apeliuokė).

Vincas Bižukas nuteistas.

Šeštadienį vasario 9 d. Serantone atsiliko teismas Vincas Bižukas, kuris revoliucijos šūviu užmušė Lackawannos gelžkelio tarnautoją, Irwiną Bergerį. Nežiūrint to, kad Vincas norėta parodyti esant nepilno proto, prisigiedintųjų teismas išnešė nuosprendį prieš Vincą, kaip pirmo laipsnio kriminalistą, t. y. Vincas turės būti pakartus. Pakartus... koks tai baisus tas žodis. Reikia: atimti gyvastį nuo tik pražidėjusio jaunikačio. Juk tai baisi bausmė! Bet ar jaunas Vincas išvaizdino sau kokią bausmę, kad jis atliko, kada jis atėmė savo artimo gyvastį, kuris turėjo šeimyną ir buvo jos penėtojų? Ne! Jis, matoma, to nesuprato; jis neapmąstė šaltai, koki bausmę jo laukia už tokį darbą. Jo protas nebuvo gana išplėtotas, kad tą viską supratus; niekšystė atliko delto, kad apie ją per mažai galvojo. Et! kad pasisekė, sugriebė pinigus! Tai viskas.

Tiesų žinovai tvirtina, kad tokiems nesubrendėliams turėtų būti net skirtos tiesos, kad jų nebaustų už pirmą praskaltimą mirtim, bet atiduotų į pataisos vietas, kur per laiką iš jų da galėtų išsibolinti ir kilnus piliečiai. Kad Vincas mažai paisė ant savo darbo išiegos parodo, kad ir tai, jog jis ir teismui besitraukiant mažai jis rūpinosi apie savo likimo išiega. Kada paskutinis "jury" išdavė nuosprendį už pirmo laipsnio apkalbinimą, jis atsikreipė į kitą žmogų ir tarė: "that means hanging, does't it?" (tai reikiama pakorima, ar ne?) Gi kada jis vėsta atgal ir kalbėjimo kamara, bendrai užklusė jo, kaip jis išėjo. Vincas atsakė: "I got it" (aš turiu tai).

Laikė teismo ten pat jau buvo ir Vincas tėvai, kurie kentė didelę širdį.

Vincas advokatai buvo manę apeliuoti bylą, bet vėliau nuo to atsisakė. Visa viltis, jei Valstijos Taryba atmainytų mirties bausmę kalėjimu iki gyvos galvos. Bet ir ta viltis labai silpna.

Seka nuo 1-mo pusl. lenkų už vieną jo straipsnį, atspaudintą dar 1907 metais.

1 Meksiko. Po visą respubliką buvo paėjęs gandas, kad Jungtinės Valstijos yra pasirengusios įsiveržti Meksikon. Vienok tam griežtai užginčijo Washingtono valdžia, o tą ganda pavadino "foolish story" (kvaila pasaka).

Riausės-Rygoje. Sausio 9 (22) dieną Rygos priemiestyje, Šreinuose, keli šimtai darbininkų padarė demonstraciją. Jie išėjo gatvėn dainuodami revoliucijos dainas ir nešini raudonomis vėliavomis. Į atvykusią policiją demonstrantai ėmė šaudyti. Sužeidė tris policistus. Policija taip pat pradėjo šaudyti ir sužeidė kelius demonstrantus, iš jų tris gana sunkiai. Kiti išbegiojo, kitus suėmė. Mieste policija padarė daug kraty.

1 Nusiudodijo. Paryžius, Francuzija. Versailles mieste nusiudodijo Rusijos kunigaikščio Pimanirio Zubarski. Paliktame raštelyje aiškinasi, jog "neišlaikė gy-

Vincas tėvai yra labai suvargę. Tėvas yra liguistas ir negali darbo dirbti; tėtis jo šeimynai gresia didelis vargas; tėvai tikėjosi ant Vincos paramos, bet vietoj to, Vincas suteikė tėvams amžiną širdį ir juoda tašką jų šeimynai.

Mums labai gaila jauno Vincos, bet matoma Vincas mažai lankė bažnyčią, mažą domą teatre, bažnyčios priedermių pildymą, mažai atsiminė apie Dievo prisakymą — "nežmuok!" Tėtis jo gyvenimas atnešė jam didžiausią nelaimę.

Wilkes-Barre'ų tiltai.

Miesto administracija priėmė projektą užtraukti ant miesto \$925,000 paskolę pakelimiui gelžkelio skersgatvių ant Northampton, Hazle ir E. Market gatvių. Mat apskaitoma, kad dabar traukiniai labai kenkia miesto vaisbai, nes daug laiko sugaišiuojama užėjus skersgatviu ilgiems traukiniams, nekaltant jau apie tankiai atsitinkančias nelaimes — sužeidimus. Vienok tuos tiltus ne vienas miestas statys — miestas prideda tik ketvirtą dalį visos pinigų sumos; gi kitas ¾ dalis duoda geležinkelio kompanijos, kurių geležinkeliai tais skersgatviais eina. Taipgi bus atnaujintas South gatvės tiltas.

Bet be visų miesto gyventojų pritarimo tos paskolės negalės užtraukti, tai-gi 13 balandžio, rinkimų dienoje, bus paduota piliečiams nubalsuoti ir paskolės reikalas. Visų manoma, kad piliečiai balsuos už paskolę. Tais pinigais ir daugiau viešųjų parankumų bus įsteigta.

Assessoriai apskelbė miesto nejudinamojo turto vertybę. Pagal tas skaitlines matosi, kad Wilkes-Barre'ų miesto vertybė per praėjusius metus pakilo net ant \$1,000,000! Vertybė labiausia pakilo 15-mė varde.

Penktadienį, vasario 16 d., išnežinomų priežasčių ant Main gės Stafford ir Trainor krautuvėje kilo gaisras. Nuostolių padaryta ant \$30,000.

venimo "sunkenybių" ir didelių rūpesčių, todėl ir nusiudodijo".

Tikrai Prancuzijoje yra koks tai sugedimas, kad ten net augstos kilmės asmenys praranda gyvenimo tikslą. Ar nebus tik tikėjimo stokos pasekmė.

Varšuvos-Vienos geležinkelis. Lenkų laikraščiai praneša, kad į buvusį Varšuvos-Vienos, dabar Pavislio geležinkelį nauja vyresnybė žadanti atkelti daug naujų valdininkų, rusų.

1 Kaltina amerikonus. Peterburgo valdžios dienraštis "Novoje Vremia" sakosi gavusi žinią iš Teherano, būtent surasta didelė betvarkė Persijos pinigyno ižde, kurią padaręs buvusis Persijos iždininkas amerikonas J. Morgan Shusteris ir kiti jo draugai.

Gi pats Shusteris, grįždamas namo, sustojo Londone, kur jam pranešta apie jam užmetamas kaltes, kurių Shuster griežtai užsigynė, o tuos prasimanymus pavadino Rusų-Belgų politiška provokacija.

Dėl Oginskio turty. Vy-

riausybė pradėjo tardymą dėl kunigaikščio Bagdono Oginskio dvarų Kievo gub. globėjų veikimo; mat, gavo skundų, kad tie globėjai neįteisė ten elgiąs su pavestais jų "globai" turtais.

1 Orlaivininkas užsimušė. Berlynas, Vokietija, Orlaivininkui Schmidt'ui, pasikėlus į orą 100 pėdų, staiga orlaivis sugedo ir nupuolė ant žemės.

Schmidtas sunkiai sužeistas pasimirė.

Nusiudodijo. Sausio 12 d. Peterburge, literatų-dailininkų klube nusiudodijo Valst Dūmos komisarius La zo. Delko — nežinia.

1 Aiplėšimas kothschildo rumų. Paryžius. Vasario 16 dieną plėšikai užpuolė ant barono Rothschild'o rumų Farrieres'e ir pavogė daug brangumynų \$70,000 vertės.

1 Norvegijos kabinetas rezignavo. Christiania, Norvegija. Visas norvegų ministrų kabinetas rezignavo nuo savo vietų.

Straikai 1911 metais. Su lyginus su 1910 m. pereiniais metais Rusijos valstybėje buvo kur-kas daugiau straičių: 1910 m. buvo 222 straičių; gi 1911 m. apie 450 straičių. Tikra statistika surinkta (vyriausybės) tik apie 400 straičių.

1 Badas Ispanijoje. Seville, Ispanija. Del buvusių didelių vandens potvinių Ispanijos gyventojus apėmė badas, nors valdžia visais būdais stengiasi užbėgti tam kelią.

Sevilės arcivyskupas kasdien duoda maistą del 3200 žmonių; žmonės kantriai neša sunkią bado naštą.

1 Didelis gaisras Amsterdamo. Vasario 14 d. čia užsidėgė prielaukos dokai ir magazina. Gaisro nustoliai siekia \$400,000.

1 Camoristų byla. Viterbo, Italija. Čia dar tebesitaukia camoristų byla. Valdžios prokurorui reikalaujant du camoristų paleista. Manoma, kad ir daugiau bus paleista. Bet-gi tikrieji užmušėjai Gennero Cuoco-lo bus teisiami iki galui.

L. R. K. Pilnųjų Blaivininkų A. Susivienijimo Centro valdybos adresai.

Pirmsėdis:
Kun. F. B. Serafinas,
10806 Wabash ave.,
Chicago, Ill.
Pagelbininkas:
P. Lapelis,
St. Ciril & Met. Pol. Sem.
Orchard Lake, Mich.

Dvasiškas vadovas:
Kun. P. Saurasaitis,
46 Congress st.,
Waterbury, Conn.

Sekretorius:
Juozas Kovas,
17 Congress ave.,
Waterbury, Conn.

Iždininkas:
S. Bandzevičia,
17 Congress ave.,
Waterbury, Conn.

Iždo globėjai:
Juozas Antanavičia,
20 Alder st.,
Waterbury, Conn.

Anelė Malinauskutė,
682 N. Riverside st.,
Waterbury, Conn.

Kazys Matukevičs,
1742 Nay Aug. ave.,
Scranton, Pa.

Wilkes-Barre Deposit & Savings BANK,

71 PUBLIC SQUARE, WILKES-BARRE, PA.

Kapitolas \$150,000
Perviršis \$450,000
Depozitai \$2,625,000
Moka 3-čią nuosimtį nuo sudėtų joje pinigų.
Banka atdara kasdien nuo 9 ryto iki 3 popietu, subatomis nuo 9—12 vidurdienyje ir nuo 7 val. vakare iki 8.
Galima susikalbėti lenkiškai ir ietuviškai.

Office New Telephone 37.
Residence 1100.

Lietuviu Advokatas.

Jonas S. Lopatto
47-48-49 Bennett Building,
Wilkes-Barre, Pa.

Norintieji pasiskolinti pinigų ant pirmo mortgage, arba pirkti namus lai kreipiasi.

Plymouth National BANK.

Kapitolas su perviršiu \$165,000.00.

Sitoji Banka prižiurama Suvienytųjų Valstijų valdžios. Moka 3 nuosimčius nuo sudėtų pinigų. Galima susisiekti ietuviškai.

G. N. Postlethwaite, iždininkas.
Mandagus patarnavimas.

REKOMENDUOJAME MUSŲ NAUJĄ AUKSINĮ 23 AKMENŲ GELEŽKELIO LAIKRODĖLĮ.

Aukšniai, paauksuoti ir kitoki su 23 akmenimis, parduosime 10,000 vadinamų "Accuratus" laikrodžių tikrai už \$6.75 šėda. Tie gražūs laikrodėliai puikiai išrežyti, dubeltavi lukštai, gerai laiką rodanti, labiausiai keliauninkų naudojami, kurie turi dabi laika, moteriški ir vyriški, gvarantuoti ant 20 metų. Tikrai gražūs laikrodėliai, negėda bus nei draugams tokį parodyti. Jeigu nori turėti gerą džiogorę, tai štai mūsų pasiūlymas: Mės nusisime šitą laikrodėlį kiekvienam C. O. D. už \$5.75 ir ekspreso kaštus del peržiūrimo. Jei nepatiks, nemorėsite nei cento. Mės riskuojame viską. Aukšniai grandinėlis duodasi dykai su laikrodžiu.

EXCELSIOR WATCH CO., DEPT. 905, CHICAGO, ILL.

First National Bank

PUBLIC SQUARE
Wilkes-Barre, Pa.

UNITED STATES DEPOSITARY

KAPITOLAS \$375,000.00

Perviršis ir nepadalyta nauda 490,000.00

Už sudėtus pinigų moka 3-čią nuosimtį.

WM. S. McLEAN, President,
FRANCIS DOUGLAS, Cashier

Juozas Szukis, Geriausias Lietuvys FOTOGRAFISTAS,

Naujas Telefonas 1070—B.
20 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa.

AR MOKI ANGLIŠKAI KALBETI? Dabar Laikas Mokintis!

Geriausius rankvedžius ir žodynus galite gauti, iš kurių pats per save lengvai ir pigiai būdą gali išmokinti angliai kalbėti, tik nereik tingėti.

1. ANGLISKOS KALBOS VADOVELIS. Sutaie J. Lankis, trečia patalpa laida, pusl. 94, kaina 25c.
2. RANKVEDIS ANGLISKOS KALBOS. Pagal Ollendorfa, Harvey, Maxwell ir kitus, sutaie J. Lankis, pusl. 307, kaina \$1.25.
Ta pati drasti audimu apdaryta \$1.00.
3. KAI RASYTI LAISKUS, Ietuviškoje ir angliškoje kalboje. Sutaie J. Lankis. Šioje knygoje yra daugybė laisčių visokiame reikaloje ir atsitikimose abiejose kalbose. Pusl. 293, kaina 75c.
Ta pati drasti audimu apdaryta \$1.00.
4. KISEINIS ŽODYNELIS, Ietuviškai-angliškai ir angliškai-Ietuviškai kalbų. Telpa 1274 puslapių, graici ir drasti apdaryta, kaina \$6.00.
5. ŽODYNAS Ietuviškai-angliškai ir angliškai-Ietuviškai kalbų. Sutaie A. Lalis, dailis I turi pusl. 439, dailis II turi pusl. 835, pusl. 1274 puslapių, graici ir drasti apdaryta, kaina \$6.00.
Užsiskant virš minetas knygas, kartu reiki ir pinigų priimti, o lais prisistomti at smolestin. Adresas:

M. J. DAMJONAITIS
612-614 33rd St. CHICAGO, ILL.

Užsirašykite "DRAUGA"

Panedelis

Vasario 19-tą, tai yra diena, kurioje mės iškelsime ant marketo mūsų Specialinį darytą

Bock Beer

Tai bus tirštas, gintarinės spalvos alus, lygus su puikiausiu importuotu dėl ISVAIZDOS, SKONIO IR RUSIES. Pasirupink užsisakyti per laisną ar telefonu iš anksto. Gryno maisto ženklas ant kiekvienos skrynutės.

STEGMAIER BREWING CO.

Naujas Telefonas 977; Bell 422.

Merchants Banking Trust Company,

Mahanoy City, Pa.

Turi Kapitolo su nnošimčiais

\$190,000.00.

Sudėtu pinigų

\$700,000.00.

Mės vedame visokį legalią biznį.

Mūsų bankoje galima susikalbėti: ietuviškai, lenkiškai, vokiškai ir angliškai.

JOHN J. MEYER, Kasininkas.

Dr. Ignotas Stankus
Vienatinis tikras daktaras-Iietuvis Philadelphiaj

[rengs lizonbut] ir klynikų su laboratorija Philadelphiajose mieste. Tame pačiame name [rengs savo locną aptieką, kurioje randasi naujo išradimo geriausi vaistai]

PASARGA: Mano lizonbutyje ir klinikoje turiu po savo priežiūra svetintančių daktarus specialistus pagal bal prie operacijų ir pavojingų ligų. Pius mane visi lizonbutis išsilydo ir pasilieka sveiki. Vaistus siundu ir kitus šteitus ir visas šalis.

Gydan Visokias Ligas.

Su sena ir nauja metodu su chemikais ir medicinos gyduolėmis, su vandeniu (hydrotherapy), kraujo skystimu (serotherapy), su mokslu psichologijos (psychotherapy), kaip tai žodžiais, nurodymu, atkreipimu atydos ir tt. Gydan su elektra (electrotherapy), X-ray (šviesa, permatanti visą kūną žmogaus), greita elektra (hyfrequency) Galvana elektra, Paradejaus elektra ir kitomis suvienytomis elektromis. Darydamas operacijas išgydan visokias organiškas ligas, kurių negalima išgydyti vaistais ir kitais prietaisais.

Turiu įsitaisęs savo locną elkra gydymo mašinas.

Visi sreganti kreipkitės prie daktaro STANKAUS asabiškai arba laišku, o busite užganėdinti nes jis gydo pasekmingiausiai visokės ligas ir dar visokės operacijas savo locnam lizonbutyje. Daktarišką rodą su teisingais patarimais duoda DYKAI, — ypatiškai par telefonu ir par laisną besikurtum kaip toli gyvenat; Amerikoje, Kanadoje, Anglijoje ir kitose šalise svieto.

DR. IGNATIUS STANKUS
1220 So. Broad St., Philadelphia, Pa.

Valandos oficio: Nuo 9 iki 12, nuo 2 iki 4 p. p. ir nuo 6 iki 8 vakare. Nedėldieniais nuo 1 iki 4 po pietų.

ALBERT G. GROBLEWSKI,
Savininkas ir Fabrikantas Geriausių "LIETUVIŠKŲ—LENKIŠKŲ VAISTŲ."

GERIAUSIA GYDUOLĖ: Nuo STRAŲ SKAUDŽIMO, DEGI-MO KRUTINĖJE, GALVOS SKAUDŽIMO, KATAROS, UZSISALDYMO, NEURALGIJOS; Nuo GERKLES SKAUDŽIMO, ZMIJEČNIK

MEALUNGIO SKAUSMO KRUTINĖJE NUO PATREKIMO AZMA ARBA DUSULIO STYVUMO SPRANDO SKAUDŽIMO SONUOSE RANKŲ IR KOJŲ.

Ypatingos Gyduolės.

Jeigu sergate užsienėjusiomis ligomis nuo kurių negali pagelti ne daktarai ne lizonbutai, arba paslaptingomis ligomis, aprašytai man savo nesveikumą gerai ir aiškiai (be užslėpimo) nes čion eina ne tik apie tavo sveikatą, bet labai tankiai, ir apie tavo gyvastį (Atsiminkit, jog kiekvienas garbingas daktaras užlaiko paslapty kaip ant išpažinties). Užtai nesigėdyk ir nebijok, rašyk teisybę, o mielai suteiksiu rodą ir prisisiūsiu geras gyduoles pagal tavo ligą su nurodymu kaip reikia jas vartoti, už prekę labai mažą. Reikia rašyti laiškus stačiai pas mane pridėdant visados 2c. markę ant atsakymo, nes kitaip negausit atsakymo. — Teipgi mės reikalinge gery agentų kiekviename dideliame mieste ir jų aplinkinėse. Agentai nuo Lietuviškai-Lenkiškų gyduolių gali uždribti nuo 50 dol. iki 150 dol. ant mėnesio. Uždabį duodame kuogeriausia, Taigi rašykite reikalaudami agenturos. Kiekvienas Iietuviškas štornikas teipgi privalėtų užlaikyti visada mūsų puikias Lietuviškas gyduoles savo štornose ant pardavimo, kad mūsų tautiečiai reikalaudami gailėtų pas kiekvieną nusipirkti ir nereikalaujau išduoti pinigų dovana kokiems nors apgavikams tose aplinkėse. Štornykai, rašykite pareikalaudami gyduolių, nes geras uždarys ir pardokite mūsų tyras Lietuviškas gyduoles, kurias mės gvarantuojame. Rašykite po antraštę:

ALBERTAS G. GRABLIAUCKAS,
3or. Elm & Main Str., Plymouth, Pa.

"DRAUGO" SPAUSTUVE

NAUJAUSIA, DIDŽIAUSIA IR GERIAUSIA GREITAI ATLIEKA IVAIRIŲ IVAIRIAUSIUS DARBUS

SPAUDINA PIGIAI

KONSTITUOLJAS, PLAKATUS, TIKIETUS, UŽKVIETIMUS IR KITOKIUS DARBUS

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO PATENTO—MAŠINA "LINOTYPE"

ADRESUOKITE "DRAUGAS" 314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.